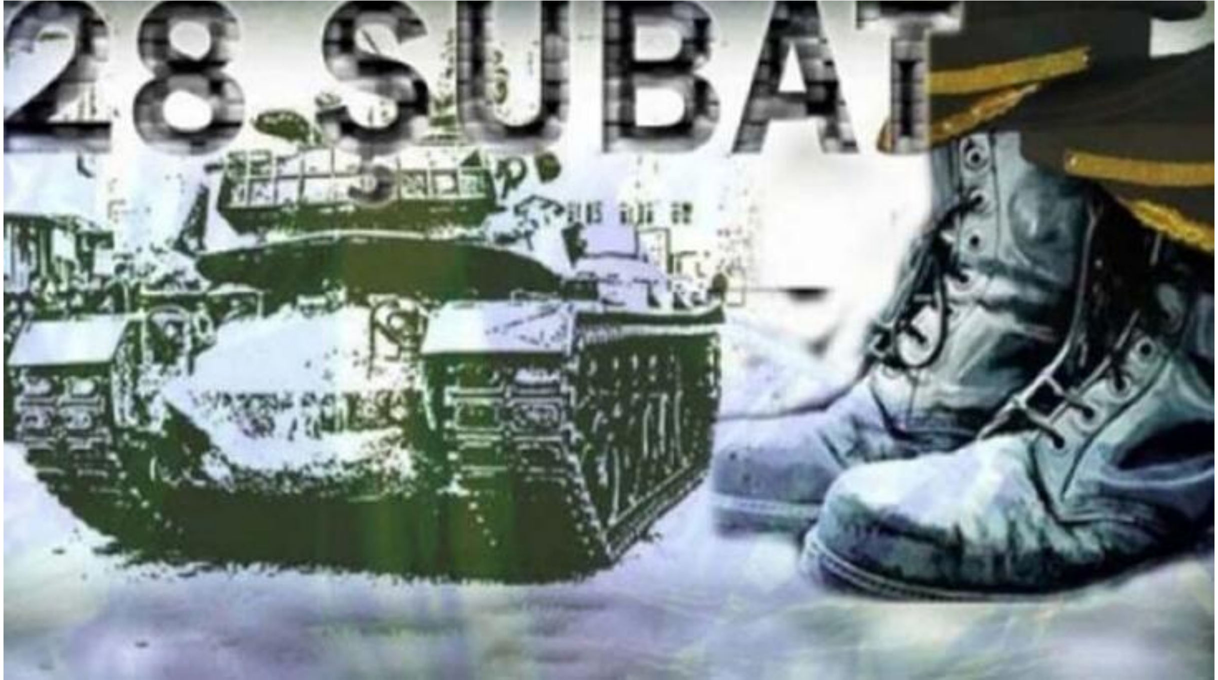
İDEOLOJİSİZ SİYASET:

PARTİLİKTEN PIRTILIĞA

İDEOLOJİSİZ SİYASET:

PARTİLİKTEN PIRTILIĞA

Dr. Seyfi SAY

GÖKPINAR KİTAPLARI

İSTANBUL 2023

Bismillâhi’r-Rahmâni’r-Rahîm.

El-hamdu li’llâhi Rabbi’l-‘âlemîn. Ve’s-salâtü ve’s-selâmu ‘alâ Rasûlinâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ve sahbihî ecma’în.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM:

OMURGASIZ SİYASET

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ'NİN KADROLU VE SÖZLEŞMELİ AVUKATLARI

Abdurrahman Dilipak'ın **MİT'le ilişki** bağlamında öteden beri dedikodusunun yapıldığı bilinmeyen birşey değil.

Hayatındaki bazı mutlu **tesadüfler** (özellikle FETÖ'cüler tarafından) **karîne** gibi gösteriliyordu: **28 Şubat'ın "pim"ini çeken Kudüs Gecesi**'nin organizatörlerinden olduğu halde bedel ödememiş olması, **Mavi Marmara gemisine** hastalık nedeniyle son anda binemeyişi gibi..

Millî Görüş cenahı da bu tür imalarda bulunmuyor değillerdi.

Şu günlerde ise, **İstanbul Sözleşmesi** çerçevesinde Erdoğancılar tarafından aynı türden suçlamalara hedef oluyor.

*

Mesela **Cübbeli** Ahmet..

Odatv'nin naklettiğine göre, şunları söylemiş:

> Ayasofya'nın açılması nedeniyle Cumhur İttifâkı'nın yaptığı hizmetin bütün dünya Müslümanları nezdinde sevinçle karşılanması ve bu vesîleyle **halkın tekrar Cumhur İttifâkı'na desteğinin artması** bâzılarını tedirgin ettiği için kimileri **hadlerini aşan beyanlar**da bulunarak bâzı konularda **ortalığı karıştırmak ve fitne çıkartmak** istemektedir. Bundan

> dolayı **îtidalli hareket** ederek ifsâdımızın ıslâhımızı geçmemesine dikkat etmemiz gerekir ve **kötü niyetle** millî ve mânevî dâvâlara zarar vermek için plan yapanlara âlet olmamak îcâb eder.
>
> Bizim İstanbul Sözleşmesi'ne karşı olduğumuz yıllardır yaptığımız konuşmalarla sâbittir. Zâten yıllardır bizim İslâm'a muhâlif konulardaki beyanlarımız sizler tarafından dikkatle tâkip edilmektedir, ama **bu güne kadar İslâm'a ters düşen birçok konuda çıtı çıkmayıp şimdi Ayasofya'nın açılmasıyla oluşan olumlu havayı dağıtmak için** bâzı merkezlerin çaba gösterdiği müşâhede edilmektedir.
>
> **Bu zamana kadar şer'-i şerîfe uymayan bunca hüküm hakkında hiçbir yorum yapmayıp** da Ayasofya'nın açılışından sonra **gündem değiştirmek** için bu konuyu **köpürten** kimselerin iyi niyetli olduğunu düşünmek de herhalde safdillik olur.

*

Peki bu konuyu kimler "köpürtüyor"?

İlk akla gelenler **Abdurrahman Dilipak, Yusuf Kaplan, Ergün Yıldırım** ve de ***Millî Gazete*** yazarları.. (Belki ***Yeni Asya***cılar da yazıyordur, bilmiyorum.)

İmdi, bu isimlerin "bu zamana kadar" **şer'-i şerîfe uymayan bunca hüküm hakkında hiçbir yorum yapmadıklarını** söylemek mümkün müdür?

Değildir.

Ha, **Doğu Perinçek** cenahı için bu söylenebilir, fakat onlar da, İstanbul Sözleşmesi'ne **Şeriat** namına karşı çıkmıyorlar, söylediklerine göre dertleri **anti-emperyalizm**, millilik/yerlilik vs..

*

Cübbeli Ciddiyetsiz gibi konuşan bir başka isim **Süleyman Özışık**..

Odatv onu da atlamamış.. Yazısından alıntılar yapmış:

> Yazılan yazıları, kullanılan cümleleri, okuyorum. Bakıyorum ki **yok, dert İstanbul Sözleşmesi falan değil.** Birileri İstanbul Sözleşmesi üzerinden **sanki başka şeylerin hesabını** görmeye çalışıyor.
>
> …, nice zamandır savaş ilan ettiğiniz, bitirmeye çalıştığınız KADEM üzerinden Erdoğan’a vurmak da neyin nesi? KADEM’e vuracağım diye **AK Partili kadınların neredeyse tamamını “fahişe”ye benzetmek** de neyin nesi?
>
> Nedir, ne anlatmaya çalışıyorsunuz?
>
> AK Partili kadınlar fahişe ise onların fahişeliğine göz yuman kimdir?
>
> Açık açık söyleyin de bunu biz de bilelim olmaz mı? …
>
> **Barolar** Allah’a, Peygamber’e, ***Kur’ân***‘ın ayetlerine hakaret ederken tepkisiz kalacaksınız. CHP’liler camilerde müzik çaldırırken “Sultanahmet’i de müzeye çevirelim” önerisinde bulunurken ve sala okuyan imamlara, müezzinlere saldırırken sessiz kalacaksınız. CHP’nin desteklediği her türlü sapıklığa ve sapkınlığa ses etmeyeceksiniz.
>
> Ama bulduğunuz ilk fırsatta Erdoğan’a İstanbul Sözleşmesi üzerinden başka hesaplar yaparak saldıracaksınız?

*

Abdurrahman Dilipak, “fahişe” derken Akpartili kadınları kastetmediğini söyledi.

Şahsen ben de öyle anlamadım.

Sözleri şöyle:

> "AK Parti içindeki AKP'liler, FETÖ'nün zihniyet ikizi gibi davranıyorlar. Hem uluslararası fonlarla destekleniyorlar hem de kamu fonlarını kullanıyorlar. Malum "Yeşil Sermaye" de bunlara sponsor olabiliyor. Koç kadar, Sabancı kadar, Eczacıbaşı kadar bizim "Yeşil sermaye" davasına sadakat gösterip, bu fahişelere ve onların türevlerine karşı seslerini yükseltebilecekler mi? Konfeksiyoncu, gıda zinciri, finans kuruluşu, ses ver Türkiye! Ne bekliyorsunuz!"

Bununla birlikte, bu sözlerin, **anlam karışıklığına ve dolayısıyla istismara açık** olduğu da ortada.

Ayrıca, **Akpartili olmayıp** da İstanbul Sözleşmesi'ne destek veren herkes için **"fahişe ve türevleri"** nitelendirmesi yapılamaz.

Dolayısıyla, Abdurrahman Dilipak'ın hem yanlış anlamaya meydan verdiği, hem de aşırı bir genelleme yaptığı için **özür dilemesi** uygun olurdu.

Bunu yapmaması ikinci bir hata..

*

Evet, **Cübbeli** Felaket ve **Süleyman Özışık** gibi isimler (ve de onlar gibi düşünenler), **Abdurrahman Dilipak**'a (ve dolayısıyla **Yusuf Kaplan** gibi yazar çizerlere) **art niyet** ya da kötü niyet atfediyor, olayı, Akparti'nin itibarsızlaştırılması bağlamında geliştirilmiş bir **komplo** olarak görüyorlar.

Yani olayı izah tarzları ve yaklaşım biçimleri bir **komplo teorisi** niteliği taşıyor.

Şahsen, olaya böylesi bir "**komplo**" ihtimali çerçevesinde baksaydım, Abdurrahman Dilipak'ın "**fahişe**" kelimesini **bilinçli** bir biçimde böyle yanlış yorumlanacak ve aleyhte kampanyaya yol açacak şekilde kullanarak, **İstanbul Sözleşmesi'ne olan muhalefeti** zor duruma düşürdüğünü, itibarsızlaştırdığını,

hücumdan savunma pozisyonuna geçirdiğini, **rüzgârın tersten esmesine yol açtığını** düşünürdüm.

Ve, Cübbeli Felaket ile Süleyman Özışık gibi isimlerin de bilerek veya bilmeyerek **bu "oyun"da rol alan figüranlar** olduğunu kabul ederdim.

BUDALALAR KUMPANYASININ BREMEN TİPİ MIZIKACILARI

"CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun türbanlı danışmanı Nuray Çepni ***dikkat çeken açıklamalarda*** *bulundu."*

Odatv denilen kanalizasyon haberi böyle vermiş.

Evet, Kılıçdaroğlu'nun akıl yoksunu danışmanı şunu söylemiş:

> "Bir kadın düşünün hayatının her adımında toplum tarafından oluşturulmuş haksızlık çemberine sarılan kadınları düşünün. Bir cinsiyete mensup kişiler tarafından güven, namus, ölüm ve eşit yaşama hakkından mahrum bırakılma, dayatmaya maruz bırakılan kadınları düşünün. İğne iplikle ördükleri iple kendini asan kadınları düşünün. 'Ben ölmek istemiyorum' diyen ve kocası tarafından öldürülen **Emine Bulut**'u ve 'anne ölme' diyen kızını düşünün."

Bu ülke neden geri zekâlılık bakımından bu kadar zengin Allahım?

Neden bu ülke budala beyinsizler cenneti?

Bu aptal kadın ne sanıyorsa?..

Geri zekâlı angut! O adını andığın **Emine Bulut**, İstanbul Sözleşmesi yürürlükteyken öldürüldü.

Cinayet işlemeye, müebbet de olsa ceza almaya razı olmuş bir adamı, İstanbul Sözleşmesi nasıl durduracak, aptal?

Yani, cinayet işleyenler şöyle mi düşünecekler: Böyle yaparsam İstanbul Sözleşmesi'ne aykırı hareket etmiş olurum. Ayıp olur.. Yapmayayım..

*

T24.com denilen kanalizasyon (manevî lağım) ise, yayınladığı haberine şöyle bir başlık atmış:

> "Kadınlar, İstanbul Sözleşmesi için bir araya geldi: **Emine Bulut**'un çocuğu önünde öldürülmesi aile yapısını bozmuyor mu?"

Evrim Teorisi denilen zırvaya inansaydım şöyle derdim: **Bu maymun torunları (*T24*** editörleri ve haberleştirdikleri kadınlar) bedensel görünüm bakımından evrim geçirmişler fakat kafalarının çalışma düzeninde bir gelişme yaşanmamış.

A geri zekâlı angutlar çetesi, Emine Bulut cinayeti, *bu hükümet "Emine Bulut öldürülsün" diye yasa çıkardığı için* öldürülmedi?

Ayrıca bu cinayet, İstanbul Sözleşmesi denilen paçavrayı bu **Akparti Hükümeti** başımıza bela etmeden bir gün önce de işlenmedi?

Bu tür cinayetler İstanbul Sözleşmesi imzalandıktan sonra kesilmiş olsaydı, bu türden laflar söylemeniz mantıklı olabilirdi.

*

Evrimcilerin "bilimsel" kabul ettikleri anlayışa göre **maymun torunu olan bu kişiler**den (Ki muhtemelen önemli bir bölümü maymun torunu olduklarına inanıyorlardır, dolayısıyla biyolojik torun değilse de "**manevî torun**" durumundalar) mantıklı düşünmelerini beklemek abes olur.

Ancak, İstanbul Sözleşmesi meselesinde **asıl suçlu** bunlar değil..

Bunların bütün yapabildikleri **sokaklarda maymun gibi bağırmak**tan ibaret.

Millete tabiri caizse "asıl kazığı" atan, Akparti Hükümeti.

DARBENİN "İNKILAPÇI/DEVRİMCİ", ATATÜRKÇÜ VE AYNI ZAMANDA "KANLI İRFANLI" OLANINI SEVMEK

CHP'nin şımarık figürü **Canan Kaftancıoğlu**'nun bir zamanlar söylediği, *"Önümüzdeki süreçte bir erken **seçimle veya başka bir şekilde** bir **iktidar değişikliğini, hatta bir sistem değişikliğini** görüyorum"* şeklindeki sözlerinde bir "darbe" **ima**sı bulun**ma**dığını söylemek kolay değil.

Ne demek "**başka bir şekilde**"?

Şayet "başka bir şekilde"den kastın "normal seçim" ise, cümleyi "erken veya vaktinde bir seçimle" diye kurman gerekirdi.

Ucu "**sistem değişikliği**"ne varan bir değişimi neden "başka bir şekilde" türünden "kaypak ve lastikli" bir ifadeye bağlıyorsun?

Bu **hırslı** bayanın "hayallerinin nereye varabileceğini", geçmişte yapmış olduğu **manyakça** açıklamalara bakarak daha iyi görmek mümkün.

Zamanında *"**Başörtü serbestisi diye bir şey olmaz.** Var mısınız kılık kıyafet serbestliğine? Sonra oyunbozanlık yok ama! **Meclis bahçesi uygun ben de öğle arası bikiniyle güneşlenmek** mesela:))"* diyen o.

Seni tutan yok.. Ne halt yiyorsan ye!.. Fakat, başkasının başını örtebilmesi için, senin TBMM bahçesinde bikiniyle güneşlenme hevesinin yerine getirilmesi gerekmiyor.

Böyle gözü dönmüş bir bayanın yarın da tutup, *"Ben Kızılay'da anadan üryan çırılçıplak gezemiyorum. Öyleyse başka kadınların **örtünme serbestisi diye birşey olmaz**"* demesi de mümkündür.

Manyaklık, mantıksızlık, izansızlık ve densizlik bakımından bu cümle ile yukarıdaki “Meclis bahçeli” cümle arasında hiçbir fark yoktur.

*

Beri tarafta da, bu tür densizlere tepki gösterenler var.

Bu şımarık ve **faşist ruhlu** bayan **CHP** İstanbul il başkanı olduğu için, **Akparti**‘nin ona aynı düzeyde cevap vermeyi gerekli gördüğü anlaşılıyor. Akparti İstanbul İl Başkanı Bayram Şenocak, ***“Milletimiz buna en son yelteneni 15 Temmuz’da Boğaz’a dökmüştü. Boğaz bu mevsim serin, yazın da derindir”*** hatırlatması yapmıştı.

Şımarık ve densiz Kaftancıoğlu taifesinin kastı “darbe” değildiyse, bu hatırlatmadan rahatsız olmamaları gerekiyordu. Fakat, sanki **bir “yara”ları varmış gibi gocundular**.

Ancak, **Akparti** değilse de, **Akpartililer**in (ya da Akparti yandaşlarının) tepkisi bununla sınırlı kalmadı.

Engin Noyan’ın eşi **Sevda Noyan**, ***Ülke TV***‘de Esra Elönü’nün programında acayip bir açıklama yaptı, yaşadığı site (mahalle) ile ilgili “**ölüm listesi**“nden (ya da **hedef liste**den) söz etti.

Gerekçesi neydi?..

Şuydu: ***“Biz liderimizin yanındayız. Asla yedirmeyiz. Ayaklarını denk alsınlar.”***

Liderden kasıt tabiî ki Cumhurbaşkanı Recep Tayyip **Erdoğan**.

Sonradan kanal yönetimi ve programcı bayan **özür** anlamına gelen açıklamalar yaptılarsa da, “**mesaj**” bir defa verilmiş ve yerine ulaşmıştı. Tıpkı **Canan densizi**nki gibi..

Ardından Fatih Tezcan sazı eline aldı, “**liste**” bahsini site (mahalle) hudutlarında bırakmayıp vatan sınırlarına kadar genişletti:

> “**Tayyip Erdoğan’ı devireceğiz, idam edeceğiz diyorsunuz**. **Karınızı, çocuklarınızı nasıl koruyacaksınız bizden?** Erdoğan’ın **bir damla kan**ına **milyonlarca kan** dökülür bu ülkede.
>
> Erdoğan’a öyle bir şey yaparsanız, **tırnağı kanarsa** eğer bu ülkede **başınızın neler geleceğinden** haberiniz var mı? Biz bir daha **sokağa çıkarsak eğer kimleri toplayacağız, listelerden haberiniz var mı** sizin? Tayyip Erdoğan’a darbe idam vs. olursa zulalardan, listelerden, yaşanacaklarından haberiniz var mı? Yiyorsa çıksanıza. Tayyip Erdoğan orada. Alsanıza onu niye yapmıyorsunuz hadi… Devlet Bahçeli de orada. Cumhur İttifakı değil mi bu? Yer mi gözünüz FETÖ’nün PKK’nın kimse artık ağa babası feriştahı yer mi o zaman? Ailenizi kendinisin nasıl koruyacaksınız? Bir intikam faslı başlar ki bu ülkenin vatanseverlerini yiğitlerini durduramazsınız. Tayyip Erdoğan’ın bir damla kanına **milyonlarca kan** dökülür bu ülkede.”

*

Yaşanmış (kahramanlarını tanıdığım) gerçek bir olay..

Bir dükkân sahibi ile kiracısı **mahkemelik** oluyorlar.. Çocukluklarından beri tanışan, sülalece birbirlerini çok iyi bilen insanlar.

Mahkemeye, şahitleri yanlarında olduğu halde yayan birlikte giderken, kiracı dükkân sahibinin kulağına eğilip birşeyler söylüyor.

Dükkân sahibi pür öfke *“Ulan ben senin ananı avradını….. **Gebertirim ulan seni!***” diye başlıyor **bağırmaya**..

Kiracı da hemen atılıyor: “**Allah için şahit olun! Bana sövüyor, hakaret ediyor. Beni tehdit ediyor.**”

İşin içyüzü ise şu: Kiracı, dükkân sahibinin **kulağına eğilip sessizce küfürleri sıralıyor**. Dükkân sahibi de beklediği tepkiyi veriyor.

İşte, son darbe muhabbetini ben şahsen buna benzetiyorum.

*

Öyle anlaşılıyor ki, son zamanlarda birileri **kapalı kapılar ardında darbe muhabbetleri** yapıyor, **Erdoğan ve ailesiyle ilgili “kanlı canlı” fantezilerini** dile getiriyorlar.

Yani, aktardığımız gerçek olaydaki gibi sessizce küfrediyorlar.
Ve **“istihbarat”** mekanizmaları bunları “hedef”e ulaştırıyor.

Karşı taraf da, onların bu söylemlerini **ciddiye alıyor**, ve cevabı **yüksek sesle, bağırarak** veriyor.

On yıl önce olsa, o kısık sesli tehdit ve küfürlerin **sesli (ve bazen görüntülü) kayıtları internet ortamında** yayınlanırdı.

Akparti, bunun önünü tıkadı. Bu yüzden, birileri birtakım mahfillerde ve telefon görüşmelerinde istediklerini rahatça söyleyebiliyorlar.

Savcılık soruşturması vs. açılması (yani “**kumpas** mağduru” olma) gibi bir korkuları da yok.

*

Ancak, Akpartililer, tepkileriyle **muhataplarını korkutmayı** (belki) başarıyor olsalar da, meselenin içyüzünden haberi olmayan **büyük kitleleri ürkütüyor**, kendilerinden soğutuyor, **hedef büyültüyor ve düşman çoğaltıyorlar**.

(**Bülent Arınç** da buna dikkat çekmişti. Ancak, yaklaşımının bir hayli abartılı ve "başörtüsü düşmanlarının düşmanlığını" dolaylı biçimde aklayıcı nitelikte olduğu görülüyor. Akparti "sözcü"lerine gelince.. Akparti'nin vazgeçilmez demirbaşlarından ve yeri doldurulmaz Hint kumaşlarından **"puro, aşk ve motosiklet" siyasetçisi Ömer Çelik**, söz konusu **kitleleri** memnun edecek açıklamalar yapmak yerine "TSK'ya iftira"dan söz ederek "**asker yağcılığı**" yapmıştı.)

Tepkili Akpartililerin **seçtikleri kelimeler** de yanlış.

Kadınları ve çocukları işin içine katmak çok büyük bir hata..

Değil böyle bir durumda, **gerçek bir savaş ortamında** bile **bu tür tehditler**de bulunmak da, bunları aklından geçirmek de, **insanlığa ve müslümanlığa** sığmaz.

Muhatabının zihniyeti böyle diye aynı minvalde konuşamaz ve hareket edemezsin.

Gözüpek olmak, paniğe kapılmamak ve kararlı bir şekilde mücadele etmek başka birşey, **dengesizce** karşılık vermek, **saçmasapan konuşmak,** haklıyken haksız duruma düşmek başka birşeydir.

İkide bir "Allah'tan başkasından korkmadığını" (yani **Allah'tan *korktuğunu*,** başkasından ise korkmadığını) ilan edenlere; ancak Allah'tan korkmayanlara (dinsiz imansızlara, putperestlere, **devletlerini yani amirlerini putlaştıran ahlâksız "emir kulu" müşrikler**e) yakışan "kadınlı çocuklu" vahşice tehditler yakışmaz.

*

Ne yazık ki, Türkiye'deki siyasal ortam **zehirlenmiş** durumda.

Kendilerini vatanın ve devletin “imtiyazlı” gerçek sahibi, kendileri gibi düşünmeyenleri (**devletçiliği** din haline getirmeyenleri) ise yok edilmeleri veya bir şekilde hizaya getirilmeleri gereken “zararlılar taifesi” kabul eden “**devletçi** (yandaş veya muhalif, fark etmiyor) zümre” yüzünden zehir soluyoruz.

Birçoğumuzun ömrü, “zehirsiz” bir hayatın hasretiyle, ona kavuşamadan son bulacak gibi görünüyor.

Akl-ı selim, insanlık, bilgelik ve hikmet; başını alıp gitmiş, Kafdağı’nın ardına uçmuş.

Bir ülkede, halkın bir kesimine karşı (Ki **28 Şubat süreci**nde yaşadık) uluorta tehditler savrulabiliyor, **katliam hesapları** yapılabiliyorsa (Ki **15 Temmuz darbecileri**nin bile, anlaşıldığı kadarıyla, 28 Şubatçılarınkine benzeyen bir “**katliam**” söylemi ve Fuat Uğur’un açıkladığı türden bir “***tarda sayılacak tavuklar*** listesi” yoktu), ve bugün olduğu gibi (gizli mahfillerde diş gıcırdatan “muhalif”çe ve *savunma anlamında da olsa* sosyal medyada “gürleyen” iktidar yanlısınca) “**kadınlı çocuklu**” tehdit dili kullanılabiliyorsa, o toplum, **medenîlik** bakımından, **müşrik Mekke toplumunun bile gerisinde** kalmış demektir.

Her ne kadar birileri günümüzde “**devlet aklı**” falan filan diye edebiyat paralıyor, parlak laflarla entelektüel artistlik yapıyorlarsa da, Türkiye’de hakim olan, akıldan başka birşey..

Eğer ona illa da akıl denilecekse, **“gizli servis” aklı** demek gerekir.. Yani **“*çifte standart, hukuksuzluk, aldatma ve hile ahlâkı*“**. Yalan dolan, **tuzak ve şantaj** siyaseti..

Şimdilerde **Davutoğlu** büyük bir **ahlâkçı** gibi konuşmaya başlamış durumda. Galiba, şu deşifre olan “**sağır oda**” skandalının unutulduğunu zannediyor. (Hepiniz oradaydınız.. *Made in Turkey* “**devlet aklı”; TSK**‘sı [Genelkurmay 2.

Başkanı], **siyaseti**/**hükümeti** [Dışişleri Bakanı], MİT'i [MİT Müsteşarı] ve **devlet bürokrasisi** [Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı ve MİT Müsteşarı] ile oradaydı.)

Neyi konuşuyoruz ki!… Devletin, siyasetin ve toplumumuzun getirildiği nokta, birilerinin övündüğü "iftihar tablosu" işte bu!

FETÖ VE MİT

Murat Sabuncu, t24.com.tr'de "**Darbeci Mehmet Dişli'nin, MİT raporuna rağmen ihracını kim engelledi?"** başlığı altında yayınlanan 22 Mayıs 2020 tarihli yazısında 15 Temmuz darbe girişimiyle ilgili olarak şunları yazmıştı:

> **…** Gelecek Partisi Genel Başkanı **Ahmet Davutoğlu**'nun ***Akit TV***'deki söyleşisinde anlattıkları bu karanlık geceyle ilgili önemli detaylar içeriyordu. 'FETÖ'nün devletteki yapılanması ile ilgili sorular' sırasında Davutoğlu o dönem Başbakan sıfatıyla başkanlık ettiği **2015 Yüksek Askeri Şûra toplantısı öncesi 'MİT'in hazırladığı bir rapordan, isim listesinden'** bahsetti. Şunları söyledi:
>
> "*2015 YAŞ'ına giderken MİT Müsteşarı titiz bir çalışma ile liste sundu. **Bunların tasfiyesini iki kademeli olarak yapalım dedik**. O dönem Sayın Hulusi Akar ve Sayın Cumhurbaşkanımızla bir araya gelerek bunların iki kademeli tasfiyesini öne aldık. Bir grubu şimdi, diğer grubu sonra… Mesela Mehmet Dişli'nin kesinlikle emekliye sevk edilmesi konusunda ben de MİT Müsteşarı da çok ısrarcı olduk. **Bunu MİT'ten gelen bir rapor üzerine söyledim**. Ve son geceye kadar da Dişli'nin emekliye sevki söz konusuydu. Son gece kanaat değişti. Ama bu kanaat benim sebebimle değişmedi. Bu devlet şeyi ile… Girmek istemem detayına… Ama **şu bilinsin ki ben FETÖ'ye karşı tek bir FETÖ mensubu kalmayınca kadar mücadele kararlığı gösterdim**.*"
>
> Adım adım gidelim. Önce Davutoğlu'nun son cümlesine bakarak soralım.
>
> – 15 Temmuz darbe girişiminin öndeki isimlerinden Mehmet Dişli'nin MİT raporuna rağmen son gece 'kalmasını sağlayan' kimdi? Hem de raporu hazırlayan MİT Müsteşarı **Hakan Fidan**'ın ısrarına rağmen?

– Davutoğlu "*Kanaat benim sebebimle değişmedi, bu devlet şeyi ile… Girmek istemem detayına*" diyor. Davutoğlu'nun ya da hiç kimsenin bu olayda 'devlet sırrı' arkasına sığınarak 'detaya girmek istememe' şansı yok, olmamalı. O karanlık geceye giden süreçteki 'ihmal ya da kasıt biliniyor ve söylenmiyorsa' bu 'sorumlu bir devlet adamlığı' olarak tarif edilemez. Çünkü 15 Temmuz sırası ve sonrasında hem ülkenin canları gitti hem sonrasında yaşananlarla demokrasisi.

– Davutoğlu'nun 'ilk kez katıldığını' söylediği 2015 Yüksek Askeri Şûrası'ndaki diğer isimler şöyle:

Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Necdet Özel**, Milli Savunma Bakanı **Vecdi Gönül**, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **Hulusi Akar**, Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral **Bülent Bostanoğlu**, Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **Akın Öztürk**, Jandarma Genel Komutanı Orgeneral **Abdullah Atay**, 1. Ordu Komutanı Orgeneral **Salih Zeki Çolak**, 2. Ordu Komutanı Orgeneral **Adem Huduti**, 3. Ordu Komutanı Orgeneral **Ümit Dündar**, Ege Ordusu Komutanı Orgeneral **Galip Mendi**, Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral **Yaşar Güler**.

Bu isimlerden Hulusi Akar şu an Milli Savunma Bakanı. Orgeneral Yaşar Güler Genelkurmay Başkanı. Onların da bu konuda bilgisi varsa açıklamalılar.

– 2015'teki Yüksek Askeri Şura'da, 2016 darbe girişimindeki isimleri, başta Akın Öztürk, görüyorsunuz. Demek MİT'in o tarihte yaptığı listesine girmemişler, ortaya çıkarılamamışlar.

– Tekrar Mehmet Dişli'ye dönelim. O dönem Başbakan olan Davutoğlu ve MİT Müsteşarı'nın ısrarına rağmen 'son gece görevde kalan' Dişli, o bir yıllık süreçte nerede görev yaptı? Silahlı Kuvvetler'in yönetim merkezinin kalbinde, Genelkurmay Karargâhı'nda. Tümgeneral rütbesiyle

‘Genelkurmay Stratejik Dönüşüm Daire Başkanı’ olarak. Yani ‘rapora’ ve ‘ısrara’ rağmen bırakın ihraç edilmeyi en stratejik yerde tutulmaya devam edildi. Hatta çatı davası iddianamesinden biliyoruz ki, darbe girişiminden önce Genelkurmay Karargâhı’ndaki odasında darbe girişimine yönelik ‘plan’ yaptı. (Ankara 17. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen 224 sanıklı Genelkurmay çatı davasında Mehmet Dişli 141 kez ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı).

– Davutoğlu’nun konuşmasındaki bir diğer detay şu: “O dönem Sayın Hulusi Akar ve Sayın Cumhurbaşkanımızla bir araya gelerek bunların iki kademeli tasfiyesini öne aldık. Bir grubu şimdi diğer grubu sonra…”

Açıklanması gereken bir diğer nokta burası. Niye hemen değil? Niye iki kademeli? Elde raporlar varsa ne beklendi?

Ahmet Davutoğlu aynı yayında 15 Temmuz gecesi darbeye karşı nasıl yerli ve yabancı basında mülakatlar vererek mücadele ettiğini anlattığı bölümde (YouTube yayın 1.24-126) şöyle bir ‘anısını’ anlattı:

“***1 Mayıs 2009 günü*** *Dışişleri Bakanlığı görevine atandığımda Ömer Dinçer’i aradım. Biz birbirimize Hocam deriz.* ***Hocam benim yanıma öyle bir koruma amiri ver ki bu adamlardan olmasın, anladınız değil mi ne demek istediğimi*** *dedim. Anladım dedi. Çünkü o müsteşarlık yapmıştı Başbakanlık’ta bütün korumaları bilirdi.* ***Çünkü*** *dedim* ***ben benim yanımda benim dışımda birinden talimat alacak birini barındırmam***.“

Nereden baksanız ‘ibretlik’ başka bir cümle. Devlette, Emniyet’te yapılanmalar biliniyor. “*Benim yanıma bu adamlardan birini verme*” deniyor. ‘**Başkasından talimat aldığına vakıfsınız’, kendinizi ‘korumak için’ onlardan olmayanı istiyorsunuz**, ama memleketin her yerinde ‘devlet dışında bir yapıdan talimat aldığını bildiğiniz gruba’ net karşı çıkmıyorsunuz.

Bu cümleyi kurduğunuz tarih 2009. Yine aynı yayında 'başka birinden talimat aldığını bildiğiniz kişilerle ilgili' Dışişleri Bakanlığı'nda ilk yaptırımı uyguladığınız tarihi şöyle açıklıyorsunuz:

"*FETÖ'nün 7 Şubat* ***2012*** *MİT Müsteşarı ile ilgili operasyonunun ardından müsteşar Feridun Sinirlioğlu'nu çağırarak* ***bu yapıyla ilgili olanları tasfiye etme talimatı verdim***."

Burada hemen akla şu geliyor. Kendi korumanızı seçerken gösterdiğiniz 'başka yapıdan talimat almama hassasiyetini', Türkiye'nin en önemli bakanlıklarından Dışişleri'nde göstermek için niye 3 yıl beklediniz?

Yayında, "*Dışişleri'nde, devletteki diğer kuruluşlarda ne kadar varsa, hatta daha az FETÖ'cü vardı*" diyorsunuz. Bu övünülecek bir nokta mı?

Ve son bir soru… Korumasını 'başka birinden talimat alan birinden seçmeyen Davutoğlu, MİT'e, Fidan'a düzenlenen operasyon üzerine **Dışişleri'nde 2012 yılında 'tasfiye talimatı veren' Davutoğlu, devlet içindeki paralel yapının başındaki Fetullah Gülen'e 2013 Eylül'ünde neden gitti?**

*

Davutoğlu, görevde olduğu dönemde MİT'in yönlendirmesiyle (veya MİT paralelinde) hareket ediyorduysa, bunu içine sindirebiliyorduysa, veya bunu "görev" kabul ediyorduysa, bu MİT "parallel"liğinin bir evveliyatı var mıydı?

MİT, bilgi sunar, "karar"ı ise, MİT'in verdiği bilgileri de gözönünde tutarak değerlendirme yapan siyaset kurumu verir.

Evet, MİT bilgi sunar, karar dikte edemez.

Yani MİT, yürütmenin, icranın, hükümetin başı, onun da üstünde bir "kuvvet/erk" değildir.

Ancak Davutoğlu'nun reflekslerine bakınca, onun şahsında, karar alma süreçlerinde MİT raporlarını "parametrelerden bir parameter" olarak değerlendirmeye alan bir "devlet adamı" değil, MİT'ten talimat almaya alışmış bir eleman profile görmemek elde değil.

*

Evet, devlet memurları, Davutoğlu'nun da vurguladığı gibi, görevlerini yaparken resmî amirleri dışında bir yerlerden emir almamalıdırlar.

Fakat bu, bir yandan yasal amirlerinden emir alırken diğer yandan MİT'ten talimat alıp başka dolaplar çeviren memurlar için de aynı ölçüde geçerlidir.

Türkiye'de eğer amiri ve memuru ile devlet görevlileri (MİT'in başını çektiği) "derin" odaklardan "paralel emir"ler almasalardı, bu ülkede FETÖ diye bir sorun da olmazdı.

FETÖ'yü FETÖ yapan, "derin devlet"in bu grubu "paralel emir"lerle desteklemesi, onun önünü (Siyasal İslamcı kabul edilen kesimlerin ve Erbakan'ın önünün kesilmesi için) açmasıydı.

Evet Türkiye'de üst düzey devlet görevlileri kendileri "karar" alsalar, MİT'in arz suretindeki emirlerine göre hareket etmeselerdi, ve de alt düzey devlet görevlileri MİT'çiler tarafından yönlendirilmeyi övünülecek bir "seçilmişlik" bilmeselerdi, FETÖ bu şekilde palazlanamaz ve ülkenin başına bela olmazdı.

*

Meselenin asıl vahim tarafı şu: Davutoğlu, bir hukuk devletinin değil, bir polis devletinin, hatta Suriye gibi ilkel bir istihbarat-muhaberat devletinin görevlisi gibi konuşuyor.

Hukukla, hak ve hukuk çerçevesinde değil, salt ispiyoncuların dedikodularıyla yönetilen bir devlete devlet değil, ancak bir menfaat çetesi denilebilir.

Devlet, hukuk varsa devlettir..

Hukuk yok da sadece ispiyonculuk varsa, insanlara reklamlarda millet idaresinin tecellisi edebiyatı yapılıyor, teslimatta ise perde arkasından verilen talimatlar çerçevesinde birilerinin kimi zaman önünün açılması kimi zaman da kapatılması tiyatrosunun bileti veriliyorsa, seni yöneten çete ha Kemalist laik çete olmuş, ha FETÖ'cü çete, ha şu çete ha bu çete, ne kadar farkı olabilir?

*

Davutoğlu'nun durumu ile Fethullah'ınkini karşılaştırmak da aydınlatıcı ya da ibret verici olabilir.

Fethullah, Nurcular arasında bir abi olarak sivrilmiş, zamanla hocaefendi unvanını taşımaya başlamıştı.

Etrafındaki derin görevlilerin şeyh uçmaz mürit uçurur makamından keramet hikayeleriyle evliya mertebesine çıkarıldı.

Fethullah'ı Şeriat açısında sorgulayanlar, irfan ehlini, gönül ehlini anlayamayan haddini bilmezler olarak yaftalandı.

Davutoğlu da hocaefendi olamadıysa da sırayla abi, üstad ve Ahmet Hoca oldu.

Onun da Bilim ve Sanat Vakfı çatısı altında entelektüel bir cemaati, daha doğrusu sivil toplum grubu oluştu, hatta bir özel üniversite bile kurdular.

Davutoğlu, Akparti genel başkanlığı ile değilse de, Gelecek Parti genel başkanlığı ile, bu sivil toplum hareketinin siyasal lideri olduğunu tescil etmiş oldu.

Ve bunun bedelini, Erdoğan’ın gayretleriyle, bir tür az gelişmiş FETÖ muamelesi görerek ödedi.

İNÖNÜ: HALKIMIZ [TÜRK MİLLETİ] GÜCE, SİLAHA TAPAR, KORKAKTIR

Gerçek Hayat Dergisi, Mayıs 2020'de 27 Mayıs darbesinin arka planına ilişkin bir dosya hazırlamıştı.

Cuntanın kurduğu Milli Birlik Komitesi'nin Genel Sekreteri Albay Mehmet Şükran Özkaya'nın 15 Ağustos 1961'de yazdığı bir yazıya atıfta bulunuluyordu.

Özkaya'nın aktardığına göre İsmet İnönü, 13 Eylül 1961'de, yani Menderes ve arkadaşlarının idamının onaylanmasından iki gün önce, Cemal Gürsel ve Milli Birlik Komitesi'ne hitaben bir mektup ulaştırmıştı.

Mektup, Menderes, Zorlu ve Polatkan'ın idamlarına karşı olduğunu beyan ediyordu.

Ancak, İnöne'yle görüştüğünü söyleyen Özkaya'ya göre işin aslı başkaydı:

> "İleride idamları onaylayan lider olmak durumunda kalmamak için mektubu yazdım. Sayın Gürsel ve MBK üyeleri mektubu dikkate almasınlar' dedi. 'Bu mektubun birer kopyası gazeteye de verilip, idamlardan sonrasında yayınlanmasını sağlayınız' diyerek, idamlar konusundaki fikirlerini beyan etti: 'İdam edileceklerin mâzisi ne ise istikbali bulunan gölgeden başka bir şey değildir. Metin Toker'in idamlar lehine beyanatlarını izleyiniz, takip etsinler, tamamen hemfikirim, infazlar yapıldıktan sonra halkın idamları alkışlayacağından hiç kuşkum yok. **Halkımız güce, silaha tapar, korkaktır.** Çabuk kabullenir. Senden benden daha fazla idam taraftarı olur. **Bu koyun sürüsünü gütmeyi iyi bilirim. MBK üyeleri merak etmesin.** Huzur bozulmayacak, memlekete huzur gelecek, her birinin alınlarından öpüyorum' diyerek beni mektupla uğurladı."

*

“Halkımız güce, silaha tapar, korkaktır” diyor.

Bunu diyen kişi Atatürk’ün sağ kolu, başbakanı.. Halefi..

Atatürk’ün partisi CHP’nin ondan sonraki en önemli adamı..

CHP’nin altı okundaki **halkçılık, milliyetçilik** ve **cumhuriyetçilik** ilkelerini bu söz ışığında değerlendirmek gerekir.

Asıl anlamı budur.

*

Türkiye’de (CHP’nin altı okundaki) cumhuriyetçilik, İnönü’nün tabiriyle “güce ve silaha tapan korkak bir millet”i, “milli irade” edebiyatına kendisini fazla kaptırıp Atatürkçülerin sevmediği kişileri seçmesi durumunda “asker sopası-darbesi” ile hizaya getirmektir.

Bu, cumhuriyeti cumhurdan korumak ve kurtarmaktır.

Altı oktaki halkçılık da, halkın güce tapan korkak bir kitle olduğunu bilerek hareket etmektir.

Milliyetçilik oku ise, “milli etçilik”tir.. Milleti kasaplık dana ve koyun görmektir.

Nitekim “Milli Şef” İnönü “Bu koyun sürüsünü gütmeyi iyi bilirim” diyor.

İyi bildiği kesin.

*

Bu gütmede takiyye (aldatma) öncelik taşıyor.

Bir taraftan adamların idamı için perde arkasından kulis yapıp teşvikte bulunurken diğer taraftan perde önünde "idam karşıtlığı" skecini çok üzgün bir yüz ifadesi ve titrek bir sesle sahnelemek gibi:

"Fotoğrafımızı idam ve darbe karşıtıymışız gibi çek kanka!"

Bir taraftan meşru iktidara karşı perde arkasından ABD ile, İngiltere ile anlaşırken diğer taraftan perde önünde vatanseverlik numarası yapmak ve darbeyle devrilenleri vatan hainliği ile suçlamak gibi..

*****

Peki bu koyun sürüsü (Türk millet/halkı) içinden birkaç kişi takiyyeye aldanmaz da İnönü gibilerin kavalına göre otlamak yerine ayrı makamdan melemeye başlarsa ne olur?

O zaman devreye sopa giriyor.

Skeci sahneleyen tiyatrocularımız yüz ifadelerini hemen değiştirerek seyircilerin arasına dalıyor, kafa göz yarma ameliyesine başlıyorlar.

Allah yarattı demeden işkence, kötü muamele..

Koyun sürüsü feryat eder şikayette bulunursa peki?

Çaresi var..

"Demek ki ilaç kafi gelmedi" denilerek sopanın dozu arttırılıyor.

*

Önceden CHP milletvekiliyken bu partiden ayrılmış bulunan Adnan Menderes gibi bir başbakanı bile eften püften bahane icat edip idam eden "cumhuriyetçi, halkçı ve milliyetçi"lerin başkalarına ne yapacakları tahmin edilebilir..

Mesela merhum Said-i Nursî.. Hapis ve sürgün yetmiyormuş gibi zehirlenir.. Zor kurtulur..

Mesela merhum Es’ad Erbilî.. Ölür.

“MİLLİYETÇİ ŞEHVET PARTİSİ”NİN MAFYALAŞMIŞ “İNSAN KAYNAKLARI”

*“En vahimi **MHP’lilerin** bilinen tepki ve **ceberrutlukları** sebebiyle gazeteciler Bahçeli ile alakalı, değil hasta olduğu haberi, **hiç bir konuda kalem oynatamıyor**.”*

Bu ifadeler, **Sabahattin Önkibar**‘ın bir yazısında yer alıyor.

Türk Dil Kurumu’nun ***Güncel Türkçe Sözlük***‘ü, ceberut kelimesinin anlamını şöyle açıklıyor: **“Acımasız, merhametsiz, zorba.”**

Demek ki, MHP’lilerin “bilinen” hasletleri bunlarmış:

Acımasızlık..

Merhametsizlik..

Zorbalık..

Ve bu, acımasızlık ile merhametsizliğin eşlik ettiği **zorbalığın** bir sonucu olarak, gazeteciler, MHP ile ilgili, olumsuz olmayı geçtik, sıradan haber niteliğinde birşeyi bile yazamıyorlarmış.

*

Derler ki, birtakım devlet görevlilerinin göz yumması olmadıkça hiçbir ülkede **mafya** çeteleri varlıklarını sürdüremezler. Bir mahalle **hırsız**ının bile yakayı ele vermemek için **bekçi**yle anlaşması gerekir.

Gazetecileri bu kadar sindiren, gözlerini bu kadar korkutan bir **zorbalık** da, devletin göz yumması olmadıkça hükümferma olamaz.

Siyaset atmosferimizdeki bu **zorbalık** zehirli gazının böylesine kesifleşip boğucu hale gelmesi, FETÖ'nün tasfiyesi süreciyle birlikte gerçekleşti.

2014 öncesinde böyle bir durum yoktu.

Hatta, MHP ile CHP, 2014'te **Ekmeleddin İhsanoğlu**'nu ortak cumhurbaşkanı adayı gösterebilmişti.

MHP'nin yıldızı, bir yıl sonra, **Mart 2015**'te parlamaya başlayacaktı.

O ay Erdoğan, Balıkesir'de, **"Türkiye'de Kürt sorunu yoktur"** diyerek herkesi şaşırtacak, ardından da, bir ay önce **Çözüm Süreci** kapsamında gündeme gelmiş olan **Dolmabahçe Mutabakatı** için, *"Ben oradaki toplantıyı doğru bulmuyorum"* diyecekti.

FETÖ ile mücadelenin kızıştığı, ve Çözüm Süreci'nin sona erdirilmesiyle Kürt seçmene "Hiçbir sorununuz yok" mesajının verildiği böylesi bir ortamda "**çılgın Türk ulusalcılar**" ile boşkurt **MHP**, Erdoğan'ın doğal müttefikleri haline gelecekti.

*

Böylece, MHP'lilerin **şımarma ve zorbalaşma** süreci de başlayacaktı.

Daha önce devlet kadrolarında FETÖ'cülere tanınan **imtiyazların** benzerlerinden bir ölçüde bu defa MHP'li olduğunu söyleyenler istifade etmeye başlayacaktı.

“İSLAM”CI/”DİN”Cİ DEĞİLMİŞ, “GÖRÜŞ”ÇÜYMÜŞ

Millî Gazete‘nin internet sitesindeki haberin başlığı böyle: “Milli Görüş gömleğini çıkarınca yanlış yapmamaları mümkün değildi”.

Habere göre, ‘Büyük Kongre’ öncesi son ‘genel idare kurulu, il başkanları ve il müfettişleri toplantısı’nda konuşan **Saadet Partisi** Genel Başkanı **Temel Karamollaoğlu** şunları söylemiş:

> “… Adalet problemli, ekonomi problemli. Irak politikası yanlıştı başta. **Milli Görüş gömleğini** çıkardıktan sonra doğru yapman beklenemezdi zaten…. Türkiye’de ve huzur ve barış ancak Milli Görüş zihniyetinin iktidara gelmesiyle olur. Biz inançlı insanlarız. Biz cincilerle uğraşanlarla bir olamayız. Biz kefen bezi satamayız. Bunu herkes bilsin. Biz **İslamcı** değil, biz Müslümanız. Bu inancımızdan da taviz vermemeye kararlıyız. Biz inancımızın hâkim olmasının bu memlekette adaletin hakim olması manasına geldiğini herkesten iyi biliyoruz….”

Kendi içinde bu kadar **çelişkili, tutarsız**, mantık yoksunu, kendi kendini yalanlayan, hangi mesajı verdiği belirsiz çok az konuşma dinlediğimi ya da okuduğumu söylemeliyim.

Aynı Karamollaoğlu, yine ***Millî Gazete***‘de yer alan “Karamollaoğlu Eski Milli Görüş**çü**lere Seslendi” başlıklı bir habere göre, yaklaşık üç ay önce, ***TV 5***’te yayınlanan “Kulis Ankara – Seçim Özel” programında şunları söylemiş:

> “Şimdi **Millî Görüşçü** değilsin; ama ‘Eski Millî Görüşçü’ diye ortaya çıkıyor. E ben ne yapayım senin eskiden Millî **Görüşçü** olmanı? Sen, Hoca hayattayken terk etmişsin zaten. Şimdi çıkıp da ‘Eski Millî Görüş**çü**ler’ etkili olacak zannediyor. Herkesi teğet geçiyor. Onların o sözlerinden

dolayı fikrini değiştiren, ben, bir kişi bile olduğu kanaatinde değilim; ama kendilerinin itibarını yerle bir ediyorlar."

İmdi, sende biraz akıl ve mantık varsa, kendin için "**Millî Görüş*çü***" demenle "**İslam*cı***" demen arasında "**ci, cı**" olma bakımından bir fark bulunmadığını anlarsın.

*

Eğer senin Millî Görüş dediğin şey İslam'sa, Millî **Görüşçü** olduğunu söylediğin zaman **İslamcı** olduğunu ifade etmiş oluyorsun.

Fakat sen, bir taraftan da, **İslamcı** olmadığını söylüyorsun. Buna göre, senin Millî Görüş'ün, İslam değil, İslam'a göre **dalalet ve sapıklık** demek olan ayrı birşey oluyor.

Eğer dersen ki, "***Müslüman** olduğumu söylemem yeterlidir, ayrıca İslamcı olduğumu ifade etmem gerekmez";* o takdirde (şayet Millî Görüş'ten kastın sapık bir yeni icat değil de İslam'sa) ayrıca Millî Görüşçü olduğunu söylemen de gerekmiyor demektir.

Yok, *"Müslüman olduğumu söylemek siyasî pozisyonumu ifade için yeterli olmuyor, ayrıca Millî Görüşçü olduğumu belirtmem gerekiyor"* dersen, deriz ki: O zaman, doğrudan İslamcı olduğunu söylemen, **müslüman olduğunun anlaşılması bakımından** daha faydalı olur.

*

Dersen ki: "Biz İslamcı olduğumuzu söylersek partimizi kapatırlar, o yüzden, Erbakan hocanın dediği gibi **'kuş dili'** konuşuyoruz"; o zaman da deriz ki: Eğer bu sözünde **samimi** isen, İslamcı **olmadığını** söyleme cinayetini işle**me**men gerekir.

Karşındakileri Millî Görüş**çü** olmadıkları için yerin dibine batırıyorsun, fakat sen İslam**cı** olmadığını söylüyorsun.

Millî Görüşçü olmadığını söyleyen kişinin, bu Millî Görüş denilen şeyin, **Erbakan tarafından icat edilmiş (bazı hatalar da içeren) yeni bir İslam yorumu** olduğunu, kendisinin bunu kabul etmek ve Erbakan'ın İslam yorumunu benimsemek zorunda olmadığını söyleme şansı ve hakkı vardır.

Bununla **demagoji ve mugalata** yapıyor olsa bile sonuç değişmez. **Millî Görüş gömleğini** çıkardıklarını söyleyenlerin, **"Biz artık müslüman değiliz"** dediklerine şahit olmadık. Senden bir farkları yok.

Millî Görüşçü olmadığını söyleyenlerin durumlarını kurtarmak için **tevil**de bulunma şansları var, senin yok, çünkü doğrudan İslamcı olmadığını söylüyorsun.

(Gömleği çıkaranlar "**muhafazakâr/laik demokrasi**" vs. gibi Batılı müşriklere ait **ideolojileri** savunmaya başladılar, bu yüzden tevil şansları da, demagojiye sarılma imkânları da kalmadı.)

GELENEKLE HESAPLAŞMAK

Özal'ın cumhurbaşkanlığının birinci yılıydı. 163'üncü madde tarihe karışmıştı, 312'nci madde ise bugünkü gibi anlaşılmıyordu. Refah Partisi'nin ağır toplarının konuşmacı olarak katıldıkları iki günlük bir toplantıya dinleyici olarak katılanlar arasındaydım.

Baş konuşmacı Erbakan'dı ve "cihad"ın önemini anlatıyordu. Üniversite yıllarında okul arkadaşlarıyla birlikte toplanıp kitap okurlarmış, merhum Muhammed Hamdi Yazır Hoca'nın "***Hak Dini Kur'an Dili***" tefsiri de bunlar arasındaymış. Yasin Suresi'nin tefsirini okurken görmüşler ki, bir ayette geçen "salih amel" kavramını açıklarken müellif, köprü yaptırmaya kadar her şeyi saymış, ama çok önemli bir şeyi unutmuş: Cihad.

Dinleyiciler büyülenmiş gibiydiler. Konuşmacının cihad konusunda gösterdiği duyarlılık gerçekten göz yaşartıcıydı. Zaten, alimler cihadın önemini anlamadıkları için bu hale gelmemiş miydik?!

*****

Konuşmacı, "Geleneği sorgulamalıyız!" demiyordu, ama yaptığı şey tam da buydu.

Fakat konuşmacı haksızdı.

Haksızdı, çünkü, kendisinin aynı konuşmada ifade ettiği gibi, ***Kur'an***'da çok sayıda cihad ayeti vardı. Dolayısıyla söz konusu eserde cihad ayetleri bağlamında yapılan yorumlara bakması gerekirdi. Yazar, cihadın salih amel olmadığını iddia etmiyordu elbette.

Konuşmacının haksız olduğu ikinci nokta şuydu: Kendisinin anlattığı cihadın, ***Kur'an***'da istenen ve Peygamber Efendimiz s.a.s.'in gerçekleştirdiği türden bir cihad olduğunu göstermek için bin şahit gerekiyordu.

Haksızlık bununla da bitmiyordu, konuşmacı kendi yaşadığı dönemle söz konusu eserin kaleme alındığı devir arasındaki farkı görmezden geliyordu.

Bir başka haksızlık da, vefat etmiş ve kendisini savunma imkanı kalmamış bir alimle hesaplaşılmasıydı. Bu, adı hesaplaşma olan bir yargılamaydı.

Fakat konuşmacının asıl haksız olduğu nokta şuydu: Mensup olduğu hareket ve kendisi, hiçbir zaman hakikati Muhammed Hamdi Yazır kadar eğip bükmeden, dürüstçe ve saklayıp gizlemeden söyleyememişlerdi.

Merhum Yazır'ın, yazılmasını Atatürk'ün emrettiği tefsirinde dile getirdiği gerçekleri onlar, onun gibi açıkça yazıp söyleyememiş, ancak kapalı kapılar ardında ifade edebilmişlerdi. Yazır şöyle diyordu:

> "Ve izâ messennase durrun, bununla beraber insanlara bir sıkıntı dokunduğu zaman, deav rabbehüm münîbîne ileyh, bütün o güvendiklerinden ve herşeyden geçip, yalnız yaratan Rablerine gönül vererek hep O'na yalvarırlar. Nitekim Çanakkale, Sakarya, Afyon savaşları sırasında biz Türkler hep böyle olmuştuk. Demek ki fıtrat dini (yaratılışa uygun din) sadece Allah dinidir. Her zaman, baki sağlam din yalnız odur. Sümme izâ ezâgahüm minhü rahmeten, böyle iken sonra O, onlara tarafından bir rahmet tattırıverince; o sıkıntıyı açıp bir nimet ihsan ediverince de, izâ ferîgun minhüm bi-rabbihim yüşrikûne, ne bakarsın içlerinden bir kısmı, o Rablerine ortak koşuyorlardır. Şükredecek yerde tutarlar da bu, şundan oldu, bundan oldu, benden oldu, senden oldu diyerek Allah'ın lütfunu başkalarına isnad etmeye kalkarlar." (1)

Kamuoyu önünde “Atatürk yaşasaydı bizim partimizden olurdu” diye kelime oyunları yapmaktan öte bir şey söyleyemeyenlerin bu tutumu belki mazur görülebilirdi, ama Hamdi Yazır’ı suçlamaları affedilebilecek bir şey değildi. Hem Yazır’da o kusur yoktu, hem de ondan beklediklerini kendileri yapmıyorlardı, iki kere haksızlık. Manevî kalkınma ve millî görüş gibi “millî devlet” kavramına uygun bir söylem geliştirenler, Hamdi Yazır’ın şu yazdıklarını da hiçbir zaman açıkça söyleyemediler:

> “Şunu da unutmayalım ki, Çanakkale, Sakarya, İnönü zaferleri, İzmir’in düşman işgalinden kurtarılması, Avrupalıların İstanbul’dan çıkarılmaları hamdolsun Yüce Allah’ın zamanımızda gösterip tanıttığı İslamî ayetlerdendir. Bu savaşlarda Türkiye müslümanları öyle bir sıkıntı ve ihlas ile Allah Teâlâ’ya sığınarak çalışmışlardır ki, ‘Onlar mı hayırlı, yoksa kendine yalvardığı zaman bunalmışa karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren... mi?’ (Neml, 27/62) ayeti aynen ortaya çıkmıştı. Fakat bütün bunların meydana gelişinden sonra ‘Bil ki sen ölülere işittiremezsin, arkasını dönüp kaçmakta olan sağırlara da daveti duyuramazsın’ (Neml, 27/80) buyurulduğu üzere duymak istemeyen kalpsizler, sağırlar, körler, İslam’ın artık bütün vaadleri olmuş bitmiş, gelecek için görevi kalmamış olduğunu iddia ederek müslümanlığı körletmek, Allah’ı unutup şirk yollarına gitmek istiyorlar.”

*

Gelenekle hesaplaşmak, ancak geleneğin yaşıyor ve hakim konumda olması durumunda bir anlam taşır. Bu, söz konusu hesaplaşma çabasının haklı olduğu anlamına yine de gelmeyecektir, ama hiç değilse dürüstçe bir tavır sergilenmiş olacaktır. Gelenek zaten yok edilmişse ya da hakim değil mahkum konumdaysa, onunla hesaplaştığını söylemek, mevcut güç sahiplerine, deyim yerindeyse, “yağcılık” yapmaktır. Bu tutum olsa olsa bir yargılamadır, hesaplaşma değil. Hesaplaşma eşit koşullarda olur.

Bir süre önce Türkiye'ye gelen Chomsky, Cengiz Han'ın yaptıklarının kötülüğü hakkında bir kitap yazabilecekken ABD'nin politikaları üzerinde durmasının, yaşadığı yer ve zamandan kaynaklanan bir sorumluluk olduğunu söylemişti. ABD'yi bırakıp Cengiz Han'ı eleştirmesi kolay ve zevkli olurdu, ama ahlâkî olmazdı. Hamdi Yazır, yukarıya aldığım yorumlarında Türkiye'den değil de Emevî ve Osmanlı döneminden de örnek verebilirdi, yanlış bir şey söylemiş de olmazdı, ama bu gelenek sorgulayıcılığı, o günkü yöneticiler nezdinde ona itibar kazandırsa bile, kendi misyonuna ihanet etmiş olurdu. Bugün "***Kur'an*** müslümanlığı", "gerçek İslam", "gelenekle hesaplaşma" vs. laflarıyla ortaya atılanların söylediklerinin büyük çoğunluğu doğru olmakla birlikte, söyledikleri, "bu yer"in ve "bu zaman"ın doğruları değil.

Gelenekle değil, var olanla hesaplaşmak gerektiği gibi, geleneğin doğrularından kendimize meşruiyet icat etmemiz de ahlâkî ve dürüstçe bir tutum olamaz. Büyük alim Hadimî şöyle der: "Hayırla anıl; hayır işleyenlerin methiyesini yapma! Bunu yapan, başkasının malı ile öğünen gibidir."

Özellikle Şia bu tavrı kimi zaman sergilemektedir. Önümüzde Aşura günü var, Hz. Hüseyin'in "o zaman"daki mağduriyetinden kendilerine "bu zaman"da haklılık üretmek gibi tuhaf bir tavırları var. Yezit içki içer, Hz. Hüseyin r.a. içmezdi; Yezit'in yaptığını yapıp "Ah Hüseyin!" diye ağlamak, her halde hayata dönmüş olsa Hz. Hüseyin'i güldürürdü. Hz. Ali bütün namazlarını camide kıldığı için katili onu orada bulacağını biliyordu. Camiye o kadar bağlıydı ki, ölümü bile orada oldu. Camiye uğramayıp Hz. Ali'cilik yapmak, gülünç olmanın ötesinde bir çelişki sergilemektir.

Bazıları Mevlana'yı da Alevi yapıyor. İşte yazdıkları:

> Aşura günü bütün Halepliler, (surun) Antakya kapısına gelirler, ta geceye kadar kadın erkek, büyük bir kalabalık toplanır, Ehl-i Beyt'in yasını tutarlardı. Bağırırlar, ağlarlar, feryad ederlerdi. Şîa, Kerbela vakası için yas

tutardı. Ehl-i Beyt'in Yezit'ten, Şimir'den çektikleri zulümleri, onlar tarafından uğradıkları sınanmaları sayıp dökerler, sesleri ses verir, feryatları bütün ovayı, çölü doldururdu.

Bir garip şair, aşura günü çölden geldi, o feryadı duydu. Şehri bırakıp o tarafa yürüdü, o feryadın sebebini araştırmaya koyuldu. Merak etti, 'Bu gam nedir, bu yas kime tutuluyor?' diye soruşturmaya başladı. 'Herhalde bir ulu bey ölmüş olmalı' diyordu, 'böyle bir topluluk, küçük iş değil'.

'Ben garibim, siz buralısınız. Adını, lakaplarını söyleyin. Adı neydi, ne iş görürdü, nasıl adamdı? Bana bildirin de onun iyiliklerine ait bir mersiye söyleyeyim. Ben şairim, bir mersiye düzüp okuyayım da buradan bir yiyecek, bir azık parası alayım.'

Bunu duyanlardan birisi dedi ki: 'Yahu, sen deli misin? Yoksa Şiî değilsin de Ehl-i Beyt düşmanı mısın? Aşura gününü, o gün şehid olan cana yas tutmanın yüzlerce yıl yaşamadan daha üstün olduğunu bilmiyor musun? Bu dert, müminin yanında değersiz olur mu hiç? Kulağın aşkı, küpenin değerincedir. Mümine göre o pâk ruhun yası, yüzlerce Nuh tufanından da meşhurdur.'

Şair dedi ki: 'Doğru ama Yezid'in devri nerde? Bu yas, buraya ne kadar da geç gelmiş? Körler bile o kötülükleri gördüler, sağırların kulakları bile o hikayeleri duydu. Siz şimdiye kadar uyuyor muydunuz ki şimdi yas tutuyor, elbisenizi yırtıyorsunuz? Ey uykuya dalanlar, kendinize ağlayın! Çünkü bu ağır uyku, çok kötü bir ölüm. Tanrı'ya mensup ruh, zindandan kurtuldu. Neden elbisemizi yırtalım, niçin elimizi ısırıp duralım? (...) Kendi harap dinine, harap gönlüne ağla ki, bu eski topraktan başka bir şeyi görmüyor." (3)

Dipnotlar

1. Elmalılı M. Hamdi Yazır, ***Hak Dini Kur'an Dili***, C. 6, sad. İsmail Karaçam ve diğerleri, İstanbul: Azim D., s. 258.

2. ***A.g.e***., C. 6, s. 169.

3. Mevlâna, ***Mesnevî***, C. 6, çev. Veled İzbudak, İstanbul 1990, ss. 65-67.

TÜRK BAYRAĞI, TÜRKİYE BAYRAĞI

Merhum **Muhsin Yazıcıoğlu**'nu vefatının ardından rüyamda görmüştüm.

Ayakta duruyor haldeydi, fakat hastaydı.

Ayrıca, rüyama göre, **İsmailağa Cemaati**'nin şeyhi **Mahmud Efendi**'den (ve cemaatinden) kendisi için bir şey yapmalarını istemiş veya bekliyor durumdaydı. (İstediği veya beklediği şey dua etmeleri de, hayır hasenat yapmaları da, ***Kur'an*** okumaları da olabilir, ne olduğunu aradan zaman geçtiği için unuttum.)

İmam Nablusî, rüya tabiri kitabında "Ölünün hasta olduğunu görse (hasta olduğu görülse), o ölünün kendisi ile Allah c. c. arasında olan şeylerden mes'ul olduğuna delalet eder" diyor.

Yazıcıoğlu'nun Allahu Teala'ya karşı nelerin hesabını vermek zorunda olduğunu bilemem, fakat şunu biliyorum, bütün dindarlığına ve hamiyyetine rağmen şu ırkçılık konusunda tam ve açık bir tavır sergileyememişti.

2002 yılında onların haftalık gazetesi ***Hür Gelecek***'te sekiz dokuz ay kadar yazmış ve özellikle milliyetçilik konusu üzerinde durmuştum.

Bu yazılarıma Şehsuvaroğlu adlı sazende fikirle değil küfürle cevap vermeye kalkışmıştı.

O zaman Muhsin Bey, ahiret mesuliyetini düşünerek hareket etmemiş, konjonktüre ve parti içi dengelere göre davranmıştı. Gazetenin sahibi konumundaki ismin bana söylediğine göre, "Seyfi Bey'in yazılarına benim itirazım yok fakat parti tabanı kaldıramıyor" demiş bulunuyordu.

*

Bunları yazmamın nedeni, **BBP** Genel Başkanı **Mustafa Destici**'nin bayrak konulu açıklamaları.

Destici, bir başka partinin **Kürt** kökenli genel başkanının "Türk bayrağının ismi bana problemli geliyor" açıklaması için ***NTV*** ekranında şöyle celalli ifadeler kullanmış, esmiş gürlemiş:

> "Reddediyorum, Kabul etmiyorum. Bizim ay yıldızlı bayrağımız Türk bayrağıdır. Ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkesin bayrağıdır. Çünkü devletimizi temsil etmektedir. Ona yeni isim aramak kabul edilemez, doğru bulmam. Bunu çok açık ve net bir şekilde ifade ediyorum."

İki tarafın hassasiyeti de aslında anlamsız..

Çünkü Türk bayrağı demekle **Türkiye** bayrağı demek arasında bir fark yok.

Türkiye kelimesi "**Türklük**" anlamına gelir. Ha Türk bayrağı demişsin, ha Türklük bayrağı, değişen ne?!

Evet, Türkiye kelimesi Türklük anlamına gelir, Nakşibendiye'nin Nakşibendîlik anlamına gelmesi gibi..

Cerrahiyenin cerrahlık anlamına gelmesi gibi..

Sıhhiyenin sıhhîlik anlamına gelmesi gibi..

Kırtasiyenin kırtaslığı/kâğıtlığı ifade etmesi gibi..

Narenciyenin narenclik (narenç türünden olma) demek olması gibi..

Evet, Türkiye, Türklük demektir.. Ha Türk bayrağı demişsin, ha Türkiye (Türklük) bayrağı, farkı ne?!

*

Türk bayrağına Türklük bayrağı (Türkiye bayrağı) diyerek bir Kürt'ün de sahip çıkmasına bir Türk'ün memnun olması gerekirken şunun verdiği tepkiye bak!

İnsan kötü niyetli olsa buna "ihanet" adını takabilir, fakat ihanet değil, aptallık..

Ve ırkçı cahillik..

Hayat tecrübem bana şunu öğretti, **müsbet milliyetçilik** diye bir laf ve bunun edebiyatı var, fakat müsbet milliyetçilik diye bir şey yok.

Irkçılığın müsbeti olmuyor.

Milliyetçilik; cahillik, kitlesel/kolektif bencillik, enaniyet, gurur, kibir, tekebbür, büyüklenme ve narsisizmden ibaret.

Müsbeti böyle cahillikler ve akılsızlıklar yaparsa menfîsi ne yapmaz!.

Evet insan, Destici gibilere bakınca şunu söylemekten kendisini alamıyor: "En akıllısı Deli Bekir, o da zincirde yatur."

NİÇİN ERDOĞAN?

Evet, **Sultan Abdülhamid**, muhaliflerini takip ederdi.

Fakat, onlara **kumpas** kurmazdı.

Tuzaklar hazırlamazdı.

Emrindeki birilerine **suikastler** yaptırmazdı.

Muhaliflerini yurtdışından **kaçırtıp ülkeye getirtip cezalandırmak** gibi yollara tevessül etmezdi.

Vaatlerle aldatıp ülkeye getirmeyi ve sonra da **defterlerini dürmeyi** düşünmezdi.

Aynı şekilde, gayrimüslim vatandaşlar aleyhinde de tertipler içine girmezdi.

Buna rağmen Batılılar ve içerideki işbirlikçi **Ermeniler**, ona **Kızıl Sultan** lakabını uygun gördüler.

*

Sonra Allahu Teala, Fransız İhtilali'nin masonik "**hürriyet, müsavat (eşitlik), adalet**" sloganlarıyla parlak nutuklar atan, aydınlık ufuklar vaat eden **İttihat ve Terakki** (Birlik ve **İlerleme**) haydut çetesi efradına fırsat tanıdı.

Bunlar, **muhalif gazetecileri** sokak ortasında halkın gözü önünde öldürerek bütün bir medyanın gözünü korkuttular.

Sultan Abdülhamid gibi **sansür** uygulamalarına gerek kalmadı, çünkü muhalefet, can korkusuyla kendi kendisine sansür uygulamaya başladı. Sesini kesti.

Böylece memlekete **hürriyet** gelmiş oldu.

Enver Paşa şerefsiz psikopatı (o sırada paşa değildi) Bakanlar Kurulu'nu basıp cinayet işledi.

Şımarıklıkları yerindeydi, damarlarındaki asil kana güvenerek Balkan Savaşı'na ve Birinci Dünya Savaşı'na girip, Osmanlı'yı (yüz binlerce vatan evladıyla birlikte) 10 yıl içinde tarihe gömme başarısını da gösterdiler. **Terakki**, buydu.

Bu arada, **Ermeniler** de unutulmadı.

1915 yılında **tehcire/göçe** zorlandılar.

O sırada, birçok beldenin önde gelen **Ermeniler**'i yollarda katledildiler.

Siz bakmayın şimdi *"Bunu başıbozuk **Kürtler, onların eşkıyası** yaptı"* demelerine.. İttihat ve Terakki yaptı.

Mesela benim çocukluğumda, o günleri yaşamış olan yaşlılar, bir grup (yanılmıyorsam 90 küsur) Ermeni'nin bizim ilçeden alınıp götürüldüklerini, Sivas-Ulaş yakınlarındaki Yağdonduran mevkiinde boğazlandıklarını anlatırlardı. Bunu, o civardaki bütün köylerin ve ilçemiz merkezinin yaşlıları bilirdi.

İşte bunu, **Sultan Abdülhamid** yapmazdı.. Yapamazdı.

Allahu Teala, ona **Kızıl Sultan** diyen, **Jön Türkler** adı verilen soysuzları destekleyen Ermeniler'e istediklerini verdi.

Ektiklerini biçtiler.

*

Şimdi, Türk **Çifte** Standartlar Enstitüsü damgalı, duruma göre farklı çalışan bazı kafalar, *"Bizim ecdadımız katliam yapmaz, yapmış olabilemez"* diyeceklerdir.

Fakat, Ermeniler'i, ve de **katil ataları** İttihat ve Terakkicileri unutup da **Kemalizm adına** Osmanlı düşmanlığı yapmaya sıra geldiğinde, "Onlar astığı astık, kestiği kestikti. Kan dökücüydüler" vs. diye konuşacaklardır.

Bunlara, çok sevdikleri **Nihal Atsız**'ın yayınlamış olduğu ***Aşıkpaşazade Tarihi***'ni okumalarını tavsiye etmek yerinde olur.

Oradan okusunlar, Osmanlı ile Karamanoğlu arasındaki "atalar kavgası"nın serencamını..

Ve de, **II. Murat** döneminde Karamanoğulları'nın Osmanlı hakimiyetindeki Türk köylerine neleri reva gördüklerini..

Ve o güne kadar "**savaş hukuku**"na riayet eden Osmanlı'nın ilk defa o zaman Karamanoğlu hakimiyetindeki köylerin halkına, misilleme olarak neler yaptıklarını..

Şenaet ve denaetleri okusunlar da utanmayı öğrensinler.

*

Bazıları, ikide bir, *"Yavuz katliam yapmıştı"* diye konuşmayı severler.

Osmanlı'nın belki de en mümtaz siması olan **Yavuz Sultan Selim**, katliam yapmamıştı. O günün kökü dışarıda olan, yabancı bir devlet adına ülkede terör estiren, kan döken **Kızılbaş Terör Örgütü** ile mücadele etmişti. (Kızılbaşların Alevîler arasından çıktığı doğrudur, fakat bütün Alevîler kızılbaş/terörist değildi. Şah İsmail'in babası Şeyh Haydar'ın emriyle giydikleri kızıl başlık onların siyasal simgesiydi.)

Fakat, **Cumhuriyet** döneminde, Dersim'de katliam yapıldı.

Dersim halkı, Osmanlı döneminde ne **vergi** verirdi, ne askere giderdi. Laf dinlemezlerdi.

Devlet içinde devlet denilebilecek şekilde **kendi başlarına buyruk** yaşarlardı.

Osmanlı da, üzerlerine varmıyordu.

Sonra, **Atatürk** geldi.

Dersimliler, işlerin hâlâ Osmanlı zamanındaki gibi yürüdüğünü zannetme gafletine düştüler.

Osmanlı, Atatürk'ün yaptığını yapamazdı.

*

Bugünün **laik medyasına** (ve FETÖ'cülere) gelince..

Erbakan'a kan kusturdular.

Allahu Teala da onlara, sevip beğendikleri, önünü açmak için uğraştıkları, Erbakan'ı tasfiye etmesine yardım ettikleri **Erdoğan**'ı hediye etti.

Ektiklerini biçiyorlar.

Erbakan, Erdoğan'ın yaptıklarını yapamazdı.

Erdoğan, kaderin ona biçtiği, kendisinin üstlenmeye teşne olduğu rolü büyük bir başarıyla oynuyor.

Ancak, işlerin hep böyle keyfine göre gideceğini zannetmesin.

Enver, Cemal, Talat…

Onlar da, her tuttuklarının her zaman altın olacağını zannetmişlerdi.

Rolleri bitince ortada kalakaldılar.

Silahlı baskınla ele geçirdikleri Babıali'den, sadece Babıali'den de değil vatandan, arkalarına bile bakmadan, ödlek tavşan gibi şerefsizce kaçtılar.

MUTA NİKÂHI VE YATAK KASETLERİ

Aşağıda, iki farklı yayın organından alınmış suçlamalar var..

İlkinde, bir AKP'linin, **Yüce Divan oylamasın**da bir çocuk gibi "Gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" demeyip reşit bir insan olarak hareket edenlere yönelttiği suçlama var.

Buna göre, akıllarını kiraya vermemiş olduklarını düşündüklerimiz, aslında **uçkurlarından** başka bir yere bağlıymış.

Buna ne demeliyiz artık bilmiyorum.. Paranoya mı?.. Evham mı?.. İftira mı? Çukur odakların rutin yıpratma operasyonu mu? Psikolojik savaş şirretliği, azgınlığı ve arsızlığı mı? "Sulukule sendromu" mu?

Ne demek lâzım?..

Ancak, burada, AKP'lilerin **malum çifte standartlarından** bir yenisini görüyoruz.

Birileri onlar için, **"Bunların kasetleri var.. Zaten içlerinde gayrimeşru muta nikâhı (süreli nikâh) yapanlar da var..** Pekçoğunun kaseti mevcut" dediğinde, "Olur mu efendim, bunlar uydurma" diye feryad ü figan koparıyorlar.

*

Fakat, kendi arzuları hilafına hareket edenler çıkınca, bir dakika bile beklemeden, "Bunların kaseti var, kaseti" diye yaygarayı koparıyorlar.

İktidar-Cemaat kavgasında iktidara destek vermeyenlere sabah akşam, "Cemaatin elinde bunların kaseti var da o yüzden böyle yapıyorlar" deyip duruyorlar.

Ancak, aynı şey kendileri için söylendiği zaman, "Olur mu canım? Paranoya ile, evham ile ne işimiz olabilir? Komplo teorilerini bir yana bırakalım lütfen. Ayıptır,

günahtır, Dinimizde iftira ve gıybet var mı?! Bunların hepsi iftira, gıybet" diyerek Hacıbayram Camii'nin sofuları haline geliyorlar.

Fakat, "Ya hu kardeşim, 700 bin liralık saatin hesabı Yüce Divan adlı mahkemede görülsün, adam hesabını verip aklansın" diyen biri çıkınca, meymenetsizler başka bir makamdan gazel okumaya başlıyorlar: "**Uçkuruna sahip olma, abimin saatiyle uğraş, seni hain seni!**"

Fakat, başka birileri, bu meymenetsizler için, "Bunların mutalı kasetleri var, O kasetleri ellerinde tutan tepedeki birileri tapeleri sallayarak işaret verdiklerinde bunlar hemen koro halinde çığlık koparıyorlar: "Vallahi yalan, billahi yalan, paranoya, evham… Biz sütten çıkmış ak kaşığız.. Kem küm.."

AKPARTİ KEMALİZMİ

“Yandaş” tabir olunan medya organlarından **Sabah** gazetesinin yazarı Mahmut Övür, bir yazısında, *“**Cumhurbaşkanı Erdoğan”** diyor, “AK Parti’nin başına geçtikten sonra iki önemli mesaj verdi”.*

İlki yeni siyasal sistemle ilgiliymiş: *“Yüzde 50 artı 1’i almak için artık **toplumun yüzde yüzünü kucaklamalıyız.”***

Peki bu kucaklama nasıl olacaktı?

Övür’e göre, “**yeni bir siyaset dili”** ile: *“Bunun için de AK Parti’nin kendini yenilemesi ve yeni bir siyaset diline ihtiyacı vardı.”*

Evet, “değişimin en önemli göstergesi siyaset diliydi”.

Bunun ilk işaretlerini de, Övür’ün ifadesiyle,
“Cumhurbaşkanı **Erdoğan** Cumhuriyetin değerleriyle ilgili çıkışıyla” vermişti: *“Sihirli sözcük ‘**Gazi Mustafa Kemal Atatürk’**tü…”*

Sihirli sözcük..

*

Bu meyanda Övür, Erdoğan’ın yayınladığı 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı mesajını da aktarıyordu:

> “Bin yıldır aziz vatan topraklarının müdafaası için bir gonca gül gibi toprağa düşen kahraman şehitlerimize Yüce Mevla’dan rahmet ve mağfiret diliyorum. Başta Cumhuriyetimizin banisi, Kurtuluş Savaşımızın muzaffer komutanı **Gazi Mustafa Kemal Atatürk** olmak üzere, tüm gazilerimizi de **rahmetle, tazimle yad** ediyorum.”

*

Ancak, “Batı cephesinde yeni birşey yok”.

Batı**cı** cephede ve CHP’de..

Övür’e göre, Akparti cenahında, ***“****derin veya* ***yakın tarihe ait bütün değerlere sahip çıkmak isteyen, değerlerle ilgili bir kavgayı, gerilimi istemeyen bir toplum*** *var”.*

Cumhurbaşkanı Erdoğan, *“yeni bir siyaset diliyle* ***ortak bir noktada buluşma****nın,* ***yeni bir toplumsal sentezin*** *yolunu açma arayışı içinde”…*

Övür, **CHP**‘den de aynı şeyi bekliyor:

> “CHP olmak üzere diğer siyasi muhatapların da toplumdaki bu talebi görüp değişmesi gerekiyor. Onlar hala **sert ve ötekileştirici bir dil** kullanmayı sürdürüyor.”

*

Ortak değerlere sahip çıkmak, **toplumsal bir sentez** oluşturmak fena birşey olmayabilir.

Ancak, önce neyin **“değer”** olduğuna karar vermemiz gerekiyor.

Yani, öncelikle **değer yargılarımız** ortak olmalı.

Vatanımız ortak.. Dilimiz, dillerimiz ortak.. Ecdadımız ortak.. Tarihimiz ortak… Pekçok gelenek ve göreneğimiz ortak.. Soluduğumuz hava ortak.. Mezarlıklarımız ortak.. Camimiz ortak… Dinimiz hiç kimsenin tekelinde değil..

Bunlarda sorun yok.. Fakat, ortak değer olarak getirip Atatürk’ü dayatırsanız (ki bu, adı konulmamış bir **Atatürkçülük ya da Kemalizm** oluyor), bunun adı ortak değerlerde buluşma değil, **tek-tipleştirme** olur.

Böylesi durumlarda önemli olan, **ortak değerlerde buluşma edebiyatı** yapmak değil, **ahde vefa** (sözleşmelere riayet, verilen sözlere uyma) ilkesine göre hareket etmektir.

*

Mesela İslam devleti, zimmîlere (gayrimüslimlere) ortak değerler etrafında buluşma ya da **toplumsal uzlaşmayı** sağlama maskesi altında **İslam dinini ya da Arapça**'yı dayatmaz, dayatamaz.

Onlardan **Peygamber Efendimiz s.a.s.'i "ortak değer"** olarak görmelerini isteyemez.

Burada geçerli olan şey, gayrimüslimlerle İslam devleti arasındaki **"zimmet akdi/ahdi/sözleşmesi"**nden, yani **hukuk**tan ibarettir.

Ortak değer ancak **sözleşmelere riayet ve hukuka bağlılık** nosyonu olabilir.

*

Mesela, kendi tarihimize baktığımızda, **Erzurum Kongresi** ile varılmış bir toplumsal mutabakat/sözleşme, millete verilmiş bir söz bulunduğunu görüyoruz.

İşte esas olan, bu tür **sözlere/sözleşmelere/ahitleşmelere riayet** etmek, evrensel **ahde sadakat (Pacta Sunt Servanda*)*** ilkesine göre hareket etmektir.

Hukukun gereği budur.

Bu sözleri görmezden gelip sonra **Mustafa Kemal'in bizzat şahsını "ortak değer"** olarak ilan etmek; **hukuk**u ayaklar altına almak, insan şeref ve haysiyetini hiçe saymak, fertlere **"fikri hür, vicdanı hür"** olmayı çok görmek demektir.

*

İşte **Turgut Özal** ile **Recep Tayyip Erdoğan** arasındaki fark burada..

Özal, 1989 yılında, **“Atatürk ilah değildir”** diyerek onun aşırı yükseltilmesine ve hakkındaki abartılı ifadelere karşı çıkmıştı. .

Erdoğan’ın ise, **tazim**le (yücelterek) andığı, **Aziz** Atatürk diye yad ettiği Mustafa Kemal’i bir **ortak değer** olarak tartışılamaz, sorgulanamaz bir **tabu** haline getirme yolunda yürüdüğü görülüyor.

Kendisine ve bu topluma yazık ediyor.

Ve şunu unutuyor: Eğer sen böyle Atatürkçülük yaparsan, Allahu Teala karşılık olarak seni “ortak değer”inizi doya doya, tadına vara vara paylaşmanız için senden daha Atatürkçü olanların eline bırakabilir.

O zaman neyin değer, neyin değersizlik olduğunu anlarsın.

SAADET NEREYE KOŞUYOR?

Millî Gazete, Fehmi Koru'nun bir yazısını haber yapmıştı.

Başlık şöyleydi: ***Fehmi Koru'dan 'laiklik' çıkışı: Tam da böyle bir ortamda manidar…***

Ben kendimi bildim bileli "***tam da böyle bir ortam***"dayız. Bir türlü geçmiyor.

Haberin spotunu da okuyalım:

> "Gazeteci yazar Fehmi Koru, AK Partili eski vekil ***Resul Tosun***'un 'laiklik' çıkışı ile başlayan tartışmalara katılarak tepki gösterdi. Koru, laiklik tartışmalarını manidar bulduğunu yazdı."

Fehmi efendinin yazdıklarından, tamamen ***laikleşmiş*** olduğu anlaşılıyor.

AKP'li ***Mehmet Barlas***'tan fazla bir farkı yok.. İkisinin de duruşu bir kalasınkinden daha heybetli, ense göbek yerinde, fakat Fehmi efendi, ***Süleyman Karagülle***'nin damadı olmasıyla fark atıyor..

Evet, gövdesiyle patates taklidi yapan Mehmet Barlas da topa girmiş ve laiklik konusunda açıklama yapan ***Resul Tosun***'a akılsız (az akıllı) diyerek hakaret etmiş.

*

Öküzlerle kıyaslandığında gerçekten takdire şayan birer zekâ abidesi görünümündeki bu adamlar, sözde laikliği ***düşünce özgürlüğü*** adına savunuyorlar.

Ancak, tam da bu nedenle, yani kendileriyle çelişkiye düşmemek için, ***laiklik konusunda da farklı görüşlerin dile getirilmesine saygı*** duymaları gerektiğini akıl edemiyorlar.

Demek ki, öküzlerden daha zeki olmak herşeyi anlamaya yetmiyor.

Düşünce özgürlüğünden ne anlıyorlarsa, konu laikliği tartışmaya gelince Afrikalı yamyamları bile korkutacak birer canavara dönüşüyor, ***"Susturun, konuşturmayın!"*** makamından glu glu şarkıları söylüyor, mızrak yerine kullandıkları kalemleriyle ***Resul Tosun*** gibileri delik deşik ediyorlar.

"Size düşünce hürriyeti yok, akıllı olun!" diyor, gözlerini belerterek parmak sallıyorlar.

Bu yağlı akıl tulumlarına göre, ***öküze tapanlar*** da başta olmak üzere herkes serbestçe konuşabilmeli, bir tek ***Şeriat***'i benimseyenler konuşmamalı.

Şeriat'in savunulmasını geçtik, "Şu laiklik dediğiniz şey nedir, canlı mı cansız mı, yenir mi yenmez mi, lütfen bir tarif edin!" demek bile suç.

Hatta, tartışmak için laiklik lafını ağzına almak bile en affedilmez günah.

Çünkü, bu yamyam özentilerinin ***tabu***su ***laiklik totemi.***

*

Laiklik Hıristiyan Batılılar'a özgü bir kurum ya da proje olduğuna göre, onu anlamak için Batı'da nasıl ortaya çıktığına ve nasıl işlediğine bakmak gerekir.

Laiklik, en genel anlamıyla, siyasal ve toplumsal sistemin "**din ve devlet ayrılığı**" ilkesine dayanması olarak tanımlanır.

Başka bir deyişle laiklik, **din ve dünya otoritelerinin**, birbirlerinin faaliyet alanlarına karışmadan, kendilerine mahsus haklarını, görevlerini ve yetkilerini kullanabilmelerine imkân veren siyasal-yönetsel sistem ilkesidir.

Bu tanım, **dinî bir otoritenin varlığını** ön şart olarak içermektedir. ***Dinî otorite yoksa, l*****aiklik de bu tanım çerçevesinde anlamsız hale gelecektir.**

Ancak, Türkiye gibi laikliği benimsemiş ülkelerin, **Diyanet İşleri Başkanlığı** makamı gibi, gerçekte dinde esas itibariyle yeri olmayan, bir başka deyişle din açısından bir vazgeçilmezliği bulunmayan ve İslâm'ın ilk asırlarında da benzerine rastlanmayan bir kurum ihdas ettikleri, bir başka deyişle, **dinî otorite** oluşturmaya çalıştıkları, bununla da yetinmeyip, o dinî otoriteyi ***siyasal otoritenin emrine*** verdikleri, böylece baş tacı ettikleri laiklik ilkesini yine bizzat kendilerinin çiğnediği görülmektedir.

*

Kökeni itibariyle "**laik**" terimi, Eski Yunan toplumunda **sıradan halk** (dinsiz değil) kesimini ifade ederken, Hristiyan Batı'da **Kilise örgütünde görevli olmayan** toplumsal grup (dindar olmayan değil) için kullanılmıştır.

Ortaçağ Avrupası'nda katolik toplumlar **laikler** (laicus) ve **ruhbanlar**dan (dericus) oluşmaktaydı.

Laiklik kurumunun tarihsel temellerine bakıldığında laiklik tanımında yer alan "din"den kastın Katoliklik olduğu görülür.

Bu yönüyle Batı'da laikliğin gördüğü işlev, **Katolik Kilisesi'nin kamusal yaşam üzerindeki egemenliği**nin kırılmasıdır, yani "dinî otorite" ile "devlet otoritesi"nin ayrılmasıdır.

Fakat bu, Katolikler açısından böyledir.

Protestan Kilisesi veya Yahudiler açısından bakıldığında laiklik, devletin ve dolayısıyla Katolik Kilisesi'nin kendileri üzerindeki baskıcı otoritesinin son bulmasıdır, **dinin özgürleşmesi**dir.

Kısacası, olay Yahudi ve Protestanlar açısından olumlu bir gelişmedir. Gerçekten de Batı'da laiklik yokluğu, farklı din veya mezheplerden olanlar için **Engizisyon** tehlikesinin daima varolması anlamına geliyordu.

O yüzden ***Batı'da laiklik, doğrudan doğruya din kurumunu hedef alan bir uygulama değildi; farklı inanç gruplarını özgürleştiren bir merhale durumundaydı.***

Bu nedenle, laiklik, Batılılar tarafından, **din hürriyetinin korunması** olarak anlaşılmıştır. Kısacası, John Keane'in ifadesiyle, "**bir Hıristiyanlık doktrini olan laiklik, *Hıristiyan mezhepleri arasındaki iktidar paylaşımının* yolunu açtı: Kiliselerin ayrılması, dinî farklılıkların tanınması gibi**".

Bir Hıristiyanlık doktrini olduğu için laiklik gerçekte laik değildir.

*****

Bir toplumda, laikliğin gerçek bir "işlev"inin bulunması için, ya siyasal ve kamusal yaşam üzerinde etkili olmuş bir **ruhban** sınıfının varolması, ya da bir inancın temsilcilerinin başka inanç mensuplarının din ve vicdan hürriyetini kısıtlıyor olmaları gerekir.

Eğer bu olumsuzluklar yoksa, o ülkede, laiklikten beklenen hürriyet ortamının, ***kavram olarak değilse de olgu olarak mevcut*** bulunduğu söylenebilir.

Bu açıdan bakıldığında, ülkemizde ***Osmanlı*** döneminde bile farklı dinî grupların ***laik nitelikte taleplerle*** ortaya çıkmamış olmaları şaşırtıcı değildir.

Çünkü "dinî" olarak nitelendirilebilecek bütün talepleri olumlu cevap bulmaktaydı, dolayısıyla "laiklik" diye bir gereksinimleri yoktu.

Bu nedenle ***Osmanlı tebaası arasında dinsel nedenlerden dolayı değil, ancak ulusal/etnik nedenlerle çatışma yaşanmıştır***.

Fener Patrikhanesi'nin statü ve yetkileri laik Türkiye'de değil, Osmanlı'da en geniş sınırlarına sahipti.

Başka din mensuplarının haklarını savunanlar da, yöneticilerden çok, paradoksal biçimde, din adamı sıfatını taşıyan ***Zembilli Ali Efendi*** gibi şeyhülislâmlardı.

*

Kendi toplumsal yapımıza ve siyasal pratiğimize baktığımızda, Osmanlı'da kamusal ve siyasal yaşam üzerinde belirleyici olmuş bir ruhban sınıfının bulunmadığını görürüz.

İşte bu nedenledir ki, **böyle bir gruba karşı verilmiş *bir laiklik mücadelesi* de söz konusu olmamıştır**.

Farklı inanç gruplarının din ve vicdan hürriyetini sağlayan bir adalet ortamı da mevcuttu. Bunu savunanlar da yine Zembilli gibi din adamlarıydı.

Dolayısıyla ***Türkiye'nin laikleşmesi*** **söz konusu** ***olamazdı; nasıl*** **doymak için aç** ***olmak gerekiyorsa, tok bir insanı doyurmak imkânsızsa, Türkiye'nin laikleşmesi de imkânsızdı,*** **din ve vicdan hürriyetini sağlayan bir düzen zaten vardı.**

Bu nedenle, ***Türkiye'ye laikliğin 1937'de kavram olarak geldiğini, fakat olgu (ya da gerçeklik veya uygulama) olarak düşünüldüğünde daha 1920'lerde yok edildiğini*** kabul etmek gerekir.

DEVLETİN TEFECİLİĞİ

“Millî Görüş”çü ***Millî Gazete***‘nin internet sitesi, Fehmi Koru’nun bir yazısını haber yapmıştı.

Şöyle:

Fehmi Koru, Erdoğan’a seslendi: Neden ısrardan vazgeçilmiyor?

Fehmi Koru, ekonomide yaşanan sıkıntılar nedeniyle Erdoğan’a seslenerek “Neden ısrardan vazgeçilmiyor?” diye sordu.

ehmi Koru, kişisel blogunda yazdığı köşe yazısında ekonomide yaşanan sıkıntılar nedeniyle Erdoğan’a seslendi. Koru, “Neden ısrardan vazgeçilmiyor?” diye sordu.

“Ekonomide sorunlar yaşanıyor. Sorunu çözecek olan siyasi iktidar.” olduğunu belirten Koru, sorunu şöyle özetledi:

“Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan kendisine ait “Faiz sebep, enflasyon netice” tezine uygun olarak enflasyonu aşağıya çeksinler diye Merkez Bankası’na faiz oranının indirilmesini salık veriyor.

Tavsiye Cumhurbaşkanından geldiği için Merkez Bankası’nın konu ile ilgili kararı alacak kurulu aynen öyle davranıyor ve bir değil tam dört kez faizi indirme kararı alıyor. Alınan her karardan sonra TL’nin dolar karşısındaki değeri biraz daha aşınıyor. TL’nin değerinin aşınması çarşı-pazara hayat pahalılığı olarak yansıyor. Hayat pahalılığı enflasyonun öteki adı.”

“Faiz sebep enflasyon netice” tezi doğrulanıyor ama tersinden doğrulanıyor” diye yazan Koru, “Faizi indirmek enflasyonun azalması değil artması neticesini veriyor. Geçen Aralık ayının enflasyonu o yüzden 20

> yılın tarihi rekorunu kırıp yüzde 36.8 olarak açıklandı. Durum buyken, neden ısrardan vazgeçilmiyor? Ekonomi kendi haline bırakılsa derlenip toparlanabilir. Denenmiş ve zarar vermiş olan modellerde ısrardan vazgeçilmesi gerekmez mi? Neden vazgeçilmiyor?" sorularını sordu.

*

Faiz, **kısa vadede** faiz alana da, (Türkiye gibi ülkeler için konuşmak gerekirse) ülke ekonomisine de fayda sağlıyor gibi görünebilir. Fakat **uzun vadede** kesinlikle yıkıma neden olur. Ekonomiyi çökertir:

> "İnsanların mallarında artış olsun diye verdiğiniz herhangi bir fâiz, Allah katında **artmaz**. Hâlbuki Allah'ın rızâsını isteyerek verdiğiniz herhangi bir zekâta gelince, işte onlar, gerçekten **kat kat artıranlardır.**" (Rum, 30/39)

Wallerstein, kapitalizmin temel çelişkisini şöyle açıklar: Kapitalist, herşeye sahip olmak ister, fakat, herşeye sahip olduğunda sistem çöker. Çünkü, sistemin devam etmesi ve kazancın sürdürülebilirliği, başkalarının da elinde birşeyler kalmasına ve onlardan birşeyler almanın hâlâ mümkün olmasına bağlıdır.

İşte faiz, hele de yüksek faiz, uzun vadede böylesi bir çöküşe hizmet eder.

*

Zekât ve sadakalara gelince.. Bunlar, gerçekte, sağlıklı bir ekonominin hakiki canlılık kaynağıdır.

Kapitalist sistem/devlet, teşvikler ve birtakım ayrıcalıklarla **zengini daha fazla zengin** eder, onun salt banka hesabını şişirirken, **zekât**, ekonomiyi canlandırır, çarkın dönmesini sağlar. Çünkü fakir, eline geçen parayı hemen harcayarak ihtiyaçlarını karşılamak zorundadır, parayı elinde tutamaz. Böylece ekonomi canlanır, bundan, müşteri bulduğu için, kapitalist de, ondan vergi alan devlet de kârlı çıkar. Kazanırlar. Fakirler de ezilmemiş olur.

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ve Dört Halife devrinden sonra İslam devletlerinde (mesela Osmanlı'da) ekonomik sıkıntıların yaşanmasının ve bundan dolayı toplumsal huzursuzlukların ortaya çıkmasının başta gelen nedenlerinden biri, devletin **zekât kurumuna** gereken önemi vermemiş olmasıdır. Yani **Şeriat** tam uygulanmamıştır. Topluma, tabiri caizse, "Saldım çayıra, Mevlam kayıra" gözüyle bakılmıştır.

*

Batı'da kapitalist sistemin sonucu olarak **komünist akımlar** ve sosyal çalkantılar ortaya çıkınca, **"sosyal devlet"** kavramı üretildi ve zekât benzeri sosyal yardımlar ihdas edildi.

Buna bağlı olarak da ekonomi/iktisat disiplininde **"sosyal politika"** (diğer bir adlandırmayla **"çalışma ekonomisi"**) diye bir bilimsel dal/alan icat edildi. Türkiye gibi ülkelerdeki üniversiteler de, Batı'dan bunları kopyaladılar.

Halbuki, bu bilim dalları ne kadar geliştirilirse geliştirilsin, zekât kurumu kadar mükemmel hale getirilemez.

*

Kişisel dindarlık namazla kaimdir (Zengin ve sağlıklı olmayan zekât ve oruçtan uzak kalabilir, fakat namazsız olmaz). Namazı terk eden kişi dinini yıkmış olur. **Toplum da zekâtla (sosyal yardımla) ayakta durur.** Zekâta (sosyal yardıma) önem verilmeyen toplumlarda huzur ve saadet kalmaz. Kargaşa bitmez.

Toplumda her zaman fakirler olacaktır. Olması gerekir. Yoksa kimse kimseye iş yaptıramaz: "Sen ağa, ben ağa, bu sofrayı kim kaldıra?" Herkesin her bakımdan eşit ve aynı durumda olduğu bir toplumda ağır ve görece pis işler kimseye yaptırılamaz. O zaman, yağmurdan kaçılırken doluya yakalanılır, komünist devlette olduğu gibi bazıları diğerlerini **bir tür köle yaparak zorla** çalıştırırlar.

Evet, fakirler her zaman bulunacaktır. Fakat onların sersefil ve perişan olmaları, ızdırap çekmeleri engellenebilir.

Engellenmelidir.

*

Erdoğan'ın faiz kararının ardında başka etkenler olduğunu, böylece birilerinin çıkarlarına hizmet edildiğini öne sürenler bulunduğunu biliyoruz.

Haklı olabilirler, işin içyüzünü bilmiyorum.

Ancak, bu tür bahanelerle faiz ve faizcilik savunulamaz.

Erdoğan'ın savunduğu şey, doğrudur. Burada bizi ilgilendiren budur. **Erdoğan'ın niyeti** bizi ilgilendirmiyor. Şayet Erdoğan'ın başka bir niyeti varsa, yaptığı şeyden **sevap** alamaz, fakat burada niyeti bizim için önem taşımaz ve niyetini araştırmakla sorumlu değiliz. Hatta bu, yanlış olur.

Niyetinin hesabını Allahu Teala'ya verecektir.

*

Eski Başbakan Binali Yıldırım'ın, nikâh şahitlikleri sırasında sık yaptığı bir esprisi var: Damada, kendisini örnek göstererek, hanımına itaat etmesi öğüdünü veriyor ve **"İtaat et, rahat et!"** diyor.

Bunun asıl, Allahu Teala'ya ve Resulü'ne itaat konusunda söylenmesi gerekir: "İtaat et, rahat et!"

Bu itaat çerçevesinde görünüşte birtakım sıkıntılar da olabilir. Fakat bu, imtihandır, ve itaatin sonu selamettir.

Yahudiler **cumartesi yasağı** ile bu şekilde imtihan edilmişlerdi. Cumartesi günü balıklar sürüyle geliyor, diğer günlerde ise pek uğramıyorlardı. Yani, Allahu

Teala'ya itaat, ekonomik zorluğa ve yokluğa neden oluyordu. Bu yüzden yasağı çiğnediler:

> Bir de onlara, o deniz kıyısındaki şehrin başına gelenleri sor. O sırada onlar cumartesi yasağına riayet etmiyorlardı. Cumartesi günü balıklar akın akın geliyorlardı, yasak olmadığı gün gelmiyorlardı. Yoldan çıkıp sapıklık yaptıkları için biz de onları işte böyle sınıyorduk.
>
> İçlerinden bir topluluk, "Allah'ın helâk edeceği, ya da çetin bir azapla cezalandıracağı bir kavme ne diye nasihat ediyorsunuz" dediği vakit, o uyarıda bulunanlar dediler ki; "Rabbiniz tarafından mazur görülmemiz için, bir de belki günahlardan sakınırlar diye."
>
> Onlar yapılan bunca nasihatı unuttukları zaman, o kötülükten sakındıranları kurtardık, o zalimleri de fena hareketlerinden dolayı şiddetli bir azaba uğrattık.
>
> Böylece onlar kibre kapılıp yasak kılınan şeylerden vazgeçmeyince, biz de onlara, **'Hor ve zelil maymunlar olun**' dedik.
>
> (A'raf, 7/193-168)

İnsan, yaşadıkça imtihandadır. İmtihan hiç bitmez.

Millî Görüşçülerin "millî" görüşleri onlara faiz avukatlığı yaptırabiliyorsa, buna **"millî" değil "siyonist" görüş** demek daha uygun olur.

AK PARTİ: BU GİDİŞ NEREYE?

“Artık ne mavilik, ne pembe bahar,
“Ne mehtap, ne sâhil, ne sandal, hep kar,
“Söyleyin benimle uçan ey kuşlar,
“O yazlık dünyadan bu kış nereye?!.”

Bu mısralar, İstanbul eski müftülerinden **Abdurrahman Şeref Güzelyazıcı** Hoca’nın vefatında cebinden çıkan “Nereye?” başlıklı şiirinde yer alıyor. (**Ali Rıza Demircan** Hoca’dan duymuştum, Güzelyazıcı, Gümüşhanevî Tekkesi şeyhlerinden [**Mehmed Zahid Kotku** rh. a.’in selefi] Serezli Hasib Yardımcı rh. a.’in icazetli halifesiymiş.)

AK Parti’nin de kendisine *“O yazlık dünyadan bu kış nereye?!.”* diye sorması gerekiyor.

Bu dünyada herşeyin (iktidar, koltuklar, gençlik, güç kuvvet, ömür, hayat) fani olduğunu anlamalılar:

> “Kim **âhiret** ekinini (kazancını) isterse, ona o ekininde (kazancında) ziyâdelik veririz (artırırız). Kim de (sâdece) **dünya** ekinini (kazancını) isterse, ona (da) ondan veririz; ama onun âhirette, hiçbir nasîbi olmaz.
>
> “Yoksa onlar için, Allah'ın onun için izin vermediği şeyleri kendilerine **dinden şeriat (hukuk sistemi, anayasal düzen)** kılan (***şera’û*** *lehum* ***min ed-dîni***) (Allah’a denk tuttukları) ortaklar mı var? (Haklarında âhirette hüküm verileceğine dâir önceden söylenmiş) ayırma sözü olmasaydı, aralarında elbette hüküm verilmiş (işleri çoktan bitirilmiş) olurdu. İşte o zâlimler yok mu, onlar için, kesinlikle pek elemli bir azap vardır.

“Sen zalimlerin yaptıkları şeyler tepelerine inerken bu yüzden korku ile titrediklerini göreceksin. İman edip salih ameller yapanlar da cennet bahçelerindedirler. Onlar için Rableri katında diledikleri herşey vardır. İşte bu, büyük lütuftur."

(Şûrâ, 42-20-22)

*

Yeni Şafak gazetesinin ilahiyatçı (fıkıhçı) yazarı Prof. **Hayrettin Karaman** dünkü (7 Nisan 2024 tarihli) yazısında (**CHP**’lilere “çakmak” için olsa gerek) ihlas konusunu ele almış..

Yazısının başlığı “**Gösteriş ve istismar**”.

Önce şunu söylüyor:

“**Fıkıh kitapları**nın ‘helal-haram’ bölümünde şöyle bir **ölçü** vardır:

“Bir dükkan sahibinin, elinde tesbih ve dilinde açık zikir (Allah, Lâ ilahe illallah, elhamdlillah, hû…) **âdeti olsa**, bunu bir kimseye göstermek ve duyurmak için değil, samimi ve âdet edindiği için yapar olsa, **dükkâna müşteri geldiğinde bunları gizlemesi gerekir**, gizlemezse kazancı mekruh olur. Eğer bunları, müşteriye **dindar gözükmek ve onu ticaretine çekmek için yaparsa kazancı haram** olur.”

Fıkıh kitapları demiş de, hangi fıkıh kitapları?..

Yazıda kaynak yok.

Bu ölçü hangi fıkıh kitabında var?

Şahsen bir fıkıh kitabında bu satırların yer alabileceğini zannetmiyorum.

Çünkü bunlar cahilce laflar.

*

Karaman sözlerini şöyle sürdürüyor:

> “Şu halde **din istismarı** haramdır.
>
> “Bu fiilin **ihlas** ile de yakından ilişkisi vardır; yapılan sırf (**başka hiçbir amaç, emel, menfaat… olmaksızın**) Allah için olmazsa, ibadete başka bir muhatab veya menfaat karışırsa ihlas ortadan kalkar, **gizli şirk** gerçekleşir.
>
> “Bu sebepledir ki, farz ibadetlerin teşvik için açıkta, **nafilelerin kimse görmeden yapılması** uygun bulunmuştur.”

İmdi, bu riya (gizli şirk) mevzuu çok ince meseledir.

İmam Gazalî ***İhya***’da, bir insanın normalde aksatmadan yaptığı bir nafile ibadeti, başkaları görüyor diye terk etmesinin de riya olduğunu söyler.

İnsan, ibadetlerini başkalarının görmesine de, görmemesine de aldırış etmemelidir, gönlü bunlara takılmamalıdır. Esas olan budur. (Ancak bu hale ulaşmak zor, çok zor.)

*

Nafilelerin kimse görmeden yapılması meselesine gelince..

Nafilelerin görünür olması haram da değildir, **mekruh** da.. **Gizli** olması daha fazla **sevap**tır.

Mekruh olmakla daha az sevaplı olmak ayrı şeylerdir.

Mesela, farz namazların camide kılınması 25 (veya 27) kat daha sevaplıdır.

Buna karşılık, nafilelerin (mesela öğle namazının ilk ve son sünnetinin) evde (veya başka bir özel mekânda) kılınması 25 kat sevaplıdır.

Bu, nafileyi (sünneti) camide milletin gözü önünde kılanın hiç sevap almaması ya da mekruh iş işlemesi anlamına gelmiyor. Dört rekatlık sünneti evinde kılsaydı, camideki 100 rekatın sevabını alacaktı.. Hepsi bu..

> "Eğer sadakaları açıkça verirseniz, işte o ne iyi! Eğer onları gizler de onları fakirlere (öyle) verirseniz, artık bu sizin için daha hayırlıdır. Böylece (Allah,) kötülüklerinizden bir kısmını sizden örter (bazı günahlarınıza keffâret kılar). Allah, yapmakta olduklarınızdan hakkıyla haberdâr olandır." (Bakara, 2/271)

+

Karaman'ın verdiği **dükkan sahibi** örneğine gelince..

Müşteri gelince elinden tesbihi bırakması şart değildir. **Hangi fıkıh kitabında** "Bir satıcının müşterinin yanında Allah'ı anması mekruhtur" diye hüküm vardır?

Ve bunun delili nedir?

Kaldı ki, böylesi bir amel her zaman **dünyevî kazanç** sağlama vesilesi olmaz.

Öyle yerler, öyle mekânlar, öyle muhitler, öyle çarşılar, öyle pazarlar vardır ki, orada sizin dindar (ya da müslüman) bilinmeniz müşteri kaybetmenize yol açar.

"Eğer bunları, müşteriye ***dindar gözükmek ve onu ticaretine çekmek için yaparsa kazancı haram*** *olur"* şeklindeki fetva da doğru değildir..

Kazancının **bereketi** olmaz..

Ayrıca, riyası onun Allahu Teala'dan uzaklaşmasına yol açar.

*

Abdullah ibni Mübarek rh. a.'in (Ki gerçekten pek büyük bir alim, pek değerli bir şahsiyettir) "**Biz ilmi dünya için öğrendik, ama ilim bize dünyaya değer vermemeyi öğretti**" demiş olduğu rivayet ediliyor.

Dünya için ilim öğrendiğinde öğrendiğin ilim haram mı oluyor?!

Helal olan ticaret, dükkan sahibinin kendisini müşteriye (olduğundan fazla) dindar göstermesiyle haram hale gelmez. Fakat kişi riyakârlığından dolayı cezaya müstehak hale gelir.

Ayrıca, böylesi dindarlık gösterileri sadece dükkan sahibinin diliyle Allahu Teala'yı anmasıyla da yapılan birşey değildir.. Kimisi de dükkanına **besmele** vs. asıyor. Aynı şeydir.

Adam dükkanına besmele astı diye ticareti haram mı oluyor?!

Karaman efendi **CHP**'ye çakacağım derken baltayı taşa vurmuş.

*

CHP'lilerin ibadetlerine gelince..

Bunlarla uğraşmanın anlamı yok..

CHP'lilerin bu memlekete yaptıkları tek kötülük bu olsun!..

Onların birtakım ibadetleri yapmaları, hem artık başkalarına "**din istismarı**" suçlaması yapmalarını engeller hem de sen aynı şeyi samimi bir şekilde yaptığında artık seni tenkit edemezler.

Din ve ibadetler kimsenin tekelinde değil.

Unutmayalım, bu memlekette dindarlığın görünür hale gelmesi kolay olmadı.

Mesela TSK'nın 12'nci Genelkurmay Başkanı **Cevdet Sunay** 1966 yılında cumhurbaşkanı seçildiğinde koltuğuna **besmele** çekerek oturdu diye neredeyse linç edilmişti.

2008 yılında da dönemin CHP Genel Başkanı **Baykal çarşaflı bir kadına** parti rozeti taktı diye bazı AK Partililer tarafından **din istismarcılığıyla** suçlanmıştı.

CHP'de bulduğunuz bütün kusur bu mu?

Erdoğan'ın CHP'de bulduğu kusurlardan biri de, İsmet İnönü'nün, kendi cumhurbaşkanlığı döneminde paraların pulların üzerinden **Atatürk'ün resmini** kaldırtmış olması.. Bir konuşmasında bunu konu edinmişti..

Yine, Ankara'dan İstanbul'a "**Adalet yürüyüşü**" yapan **Kılıçdaroğlu**'nun atletli fotoğrafı için "**Atatürk'ün böyle resmi var mı?!**" diyerek tepki göstermişti.. Sanki Selanikli'nin fotoğraf sünnetine tabi olunması bir fazilet..

*

Karaman, yazısını şöyle bitiriyor:

> "Şimdi bakalım:
>
> "Bir kimse halkın beğenisini, **oy**unu, parasını… almak için -aslında yapmadığı, âdeti ve hayat tarzı olmadığı- ama halkın hoşuna gideceğini bildiği bir ibadet veya daha geniş manada dini davranışta bulunursa işte bu "**din istismarı**dır".
>
> "Mesela insan Cuma namazına, cemaatle namaza iki maksatla ve saikle gider:
>
> "1. **Allah rızasından başka bir amacı**, beklentisi yoktur ve imkan, fırsat elverdikçe bunu öteden beri yapmaktadır. Bu davranışta "**din istismarı**" yoktur.

“2. Öteden beri –mesela **siyasete girmeden önce-** yapmadığı bir ibadeti veya dini davranışı **halka göstermek**, halkı aldatmak için yaparsa işte bu “din istismarıdır.

“Aklımızda bulunsun!”

Bulunsun!

Bulunsun da, bu, iki tarafı keskin bir kılıç, AK Parti’yi de kesiyor.

*

Şimdi Erdoğan’ın, **Gazze** konusundaki pasif (lafta kalan) politikası yüzünden tenkit edildiğini görüyoruz.

Sebebi, milletin beklenti çıtasını yükseltmiş olması..

Zamanında kendin için **Dombıralı seçim klibi** hazırlatmayacaktın..

Altından kalkamayacağın iddialı laflar etmeyecektin..

Ya da, sana, “Hani öyle konuşuyordun, ne duruyorsun?” diye hesap sorulması karşısında sabırlı olacaksın, seni eleştirenleri **provokatörlükle** suçlamayacaksın..

MHP’nin Kaynaşlı belediye başkanı gibi lafının ardında duracaksın..

Mart 2020’de kadın voleybolcuların kıyafetleriyle ilgili paylaşımı yüzünden boş kurtçu **MHP'den ihraç** edilmesi üzerine "**Allahu Teala'nın tesettür ile ilgili bir ayetini paylaştığımdan dolayı MHP'den ihraç edilmem benim için bir onurdur**” diyen Kaynaşlı Belediye Başkanı Birol Şahin gibi diklenmeden dik duracaksın.

Birol Şahin’in boş kurtçu MHP’den atılmasına yol açan mesajı şöyleydi:

> “**Allah’u Teala’nın** örtünün vücut hatlarınız belli olmasın **emrine karşı çıkarak** açılıp saçılacaksınız, kendini teşhir edeceksin, sonrada Tokyo’ya gidiyoruz diye sevineceksiniz. **Dünya şampiyonu olsan ne yazar**. Müslüman kadın edep ve haya sahibidir, yaptığı **her işte Allah’ın rızası** gözetir. Dinimize göre kadınlar kendi aralarında spor yapabilirler. Erkeklerin huzurunda açık saçık olarak değil.”

Görüldüğü gibi, **Karamangiller** müsterih ve rahat olabilirler.. MHP’nin tavrında **din istismarı** yok.

Birol Şahin, önce MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin talimatıyla partisinin belediye başkanları listesinden düşürüldü, ardından MHP Düzce İl Teşkilatı tarafından ihraç talebi ile disipline verildi, ve ihraç edildi.

Buna karşı Birol Şahin, “Allah'u Teala'nın tesettür ile ilgili bir ayetini paylaştığımdan dolayı MHP'den ihraç edilmem benim için **bir onurdur, bir şereftir, benim için büyük bir belgedir**” şeklinde yeni bir paylaşım yaptı.

*

İmdi, Erdoğan geçmişte **hamasi nutuklar** atmasa, kendisi için **Dombıralı şarkı** yazdırmasaydı, onu Gazze politikasızlığından dolayı birilerinin eleştirmesi yersiz ve gereksiz bulunabilirdi.

Eleştirme hakları baki olmakla birlikte, onlara şöyle seslenilebilirdi: Kardeşler, bu vatandaşın bu taraklarda bezi yok, tamam **anayasal hakkınızı** kullanıyorsunuz, elbette gösteri ve protesto hakkınız var, fakat karşınızdaki adam bu işlerin adamı değil. Yanlış kapıyı çalıyorsunuz.. Başka kapıya gidin..

Fakat durum öyle değil.. Onları bu şekilde beklenti içine sokan, Erdoğan’ın bizzat kendisi..

Ektiğini biçiyor..

*

İşin diğer boyutuna gelince..

Bu dünya hayatı bir **imtihan** olduğu için yaşanıyor bütün bunlar..

Yaşadığımız olaylar hem kendimizi hem de başka insanları tanımamızı sağlıyor.

Biz **kendimizi bile tanımıyoruz**, yaşadıkça, "Demek ki ben böyle bir insanmışım, böylesi bir durumda ancak böyle davranabilirmişim, kalıbımın adamı değilmişim" diyoruz.

İşte bu Filistin meselesi de, **sahte pehlivanlar** dut yemiş bülbül gibi olup susmadıkça, artık hiç kimse beleşten **kahramanlık nutukları** atamaz hale gelmedikçe bitmez..

Ne zaman ki farfaracı, gösterişçi ve istismarcı pehlivanların ipliği tümden pazara çıkar, herkes onlardan ümidi keser, herkes **sadece Allahu Teala'yı hatırlar**, işte o gün Allah'ın gerçek aslanları ortaya çıkarlar.

Aksi takdirde, İsrail'in işi hemen bitirilmiş olsa, bu yalancı pehlivanlar "Bize sıra gelmedi ki.. Biz olsaydık neler yapardık neler.." diye artistlik yapmaya devam ederler.

> "Kıyamazsan baş ve cana, uzak dur girme meydana,
>
> "Bu meydan içre nice başlar kesilir, hiç soran olmaz."

*

Evet, **Mute**'de 100 bin kişilik Bizans ordusuna karşı 3 bin kişiyle savaşan İslam ordusundaki **ruh** sende yoksa, kendin için dombıra şarkısı yazdırmayacaksın.

O dombıra **Cengiz**'e yakışıyor olabilir, fakat sana yakışmıyor.

28 ŞUBATÇI İÇ SİYASET

28 Şubat, Türkiye'de pek çok açıdan bir dönüm noktası niteliği taşıyor. Her şeyden önce, bu darbe ile birlikte İslamcılığın ehlileştirilmesi süreci büyük ölçüde tamamlanmıştır. "**Siyasal İslam**" diye bilinen hareket de, 1969-70'de başladığı çizgiden çok farklı bir noktaya savrulmuştur.

Her ne kadar bu harekette tedricî bir evrim ya da başladığı noktadan uzaklaşma vardıysa da, 28 Şubat darbesiyle birlikte bu evrim, devrimci bir kırılmayla bugünkü noktaya gelmiştir.

Söz konusu hareket içinde yer alan büyük kitle, "**muhafazakâr demokratlığı**" ideoloji olarak benimseyen, **AB üyeliği hedefini** "ideal medeniyet projesi" kabul eden yeni bir siyasal partinin (AK Parti'nin) şemsiyesi altında toplanmış, İslam'ı (o gün için) ibadetler ve bireysel inanç hürriyeti bağlamında algılayan yeni bir İslamcılık ortaya çıkmıştır.

Daha doğrusu, İslamcılığın yerini "laiklikle uzlaştırılan, laikliğe endeksli bir İslam yorumu" almıştır.

1970'lerde ortaya çıkan "Siyasal İslam" hareketinin ana mecrasında yol almaya devam eden daha küçük bir kitle de, giderek "ehlî" bir çizgiye oturmuştur.

Bunun yanı sıra, birtakım "cemaat"lerin de, "dinlerarası diyalog" gibi yeni açılımlar ve yeni söylemlerle, sadece mevcut ulusal düzenle değil, uluslararası sistemle bile uzlaşma arayışına girdikleri görülmektedir.

Özellikle laiklik, birçok cemaat tarafından artık içselleştirilmiş, din özgürlüğünün önemli bir ilke ya da aracı olarak görülmeye başlamıştır.

*

Bütün bu gelişmeleri salt 28 Şubat'a bağlayamayız elbette. Ancak, Türkiye'deki İslami oluşumların kendi içindeki eksiklik ve kusurlar, bu darbenin sadece o günün iktidarını devirmesine yol açmamış, İslamcı hareketin büyük bir dönüşüm yaşamasına da zemin hazırlamıştır. Bir başka deyişle, bu darbe, bir katalizör rolü görmüş ve İslamcılık diye adlandırabileceğimiz hareketlerdeki eksen kaymasını hızlandırmıştır.

İşte tam da bu nedenle Ergenekoncular, kendi bindikleri dalı kesmiş oldular. ABD ve Avrupa, Türkiye'deki İslamcılık hareketi gelecek vaat ettiği sürece, onu kontrol altında tutacak bir "lalikçi"liğe muhtaçtır. İslamcılık bittiği zaman, laikçiler de misyonunu tamamlamış olur. İslamcılığın bitmesi derken, bireylerin İslam'ı benimsemekten vazgeçmelerinden söz etmiyoruz, siyasal alanda İslam'ın öngördüğü bir yönetim hedefinin, daha açık bir ifadeyle, Şeriat'in bütün ilke ve kurumlarıyla yürürlükte olduğu bir toplumsal düzen idealinin unutulmasından bahsediyoruz. Böyle bir ortamda laikçilerin Batı'nın desteğine mazhar olması, ancak toplumun çoğunluğunu oluşturmalarıyla mümkündür. Çünkü Batılılar için, toplumsal tabanı olan bir hareketi desteklemek daha akılcı, gerçekçi ve sonuç verici bir politikadır. Azınlık durumunda olup kendi güçleriyle iktidarı elde edememeleri durumunda, kontrol altında tutulacak bir İslamcılık hareketi de bulunmadığı zaman, Batı laikçilere niçin destek versin?! Kurtlar varsa, koyunlarınızı korumak için köpek beslersiniz, kurtların nesli tükendiğinde köpek beslemenin, köpeğe hizmet etmenin mantığı olabilir mi?!

*

Üstelik Ergenekoncular, eski İslamcılar'ın iktidar olup AB yanlısı politika izlemelerine bakarak, bir yandan kapıldıkları hayal kırıklığıyla, bir yandan da inat olsun diye, AB ve Batı karşıtlığı yaptılar. İçlerinden bazıları, ABD ile stratejik ortaklıktan vazgeçip Rusya, Çin ve İran eksenine kaymaktan söz etti. Bunu

yaparken, onları harekete geçiren şey gerçekte bağımsızlığa verdikleri önem değildi, mevcut gelişmelerin onları ebediyen iktidardan uzaklaştıracağı ve Türkiye'deki "**her daim iktidar olma**" imtiyazlarının sona ereceği korkusuna kapılmışlardı. Çünkü, görüyorlardı ki, İslam'ı sadece gündelik yaşamdaki ibadetlere ve kişisel uygulamalara indirgeyen, AB üyeliği hedefine kilitlenmiş muhafazakâr demokrat bir harekete 'darbeci' müdahalelerde bulunmalarına Batı artık kolay kolay vize vermeyecektir. Ayrıca, sandık yoluyla iktidarı ele geçiremeyeceklerinin, demokrasi oyununda kaybedeceklerinin de farkındaydılar. Bunların da ötesinde, AB hedefi kapsamında AB hukukunun ülkeye aktarılmasının uzun vadede imtiyazlarının köküne kibrit suyu dökeceğini bütün çıplaklığıyla görüyorlardı.

*

Bütün bunlar, daha birkaç yıl önce "**Batı**" Çalışma Grubu kuran Ergenekon kafasını Batı'ya kafa tutma noktasına getirdi. Bunun bir sonucu olarak, TSK'yı, 1 Mart Tezkere'sinin çıkmamasını sağlayacak şekilde tarafsız kalmaya teşvik ettiler. Bu, ABD için bardağı taşıran son damla oldu. Eski İslamcılar ABD'nin isteği doğrultusunda politika geliştirirken, Ergenekon kafası ona tavır koyuyordu. Aslında Ergenekoncuları bu tavrı koymaya, bağımsızlık ve özgürlük ideallerine olan samimi bağlılıkları değil, kurnazlık yapıp, iktidarı "bağımsızlıktan sınıfta kalmış" gibi göstermek ve kendilerini de bağımsızlık havarisi gibi tanıtmak istemeleri itmişti. Şayet tezkere geçseydi sorun yoktu, ama geçmeyince, kurnazlıklarının bir bedeli olabileceğini anlamaya başladılar.

Onlar gerçekten bağımsızlık yanlısı olsalardı, 1970'ten beri Batı karşıtı söylemiyle bilinen bir kitleyi, kişisel özgürlüklerinin çiğnenmesinin önüne geçmek için AB üyeliğini savunma noktasına getirecek sınırsız zulümlerinden ve dindarlara yönelik kindarlıklarından vazgeçerlerdi. Ama hayır, onların derdi, kişisel imtiyazlarıydı. İslamcılık hareketinin taleplerinin kendilerinin yaşam tarzını tehdit edeceğini düşünüyorlardı, fakat AB üyeliği hedefiyle birlikte, tapulu mallarıymış gibi

gördükleri “her daim iktidar olma” ve hükümetleri “**muktedir olamamış iktidar**” konumuna düşürme imtiyazlarının son bulacağını gördüler.

İKİNCİ BÖLÜM:

LİDERİMSİLER

SAÇININ SUÇU YOK, AKLI KISA

Malum, **Meral Akşener**, MHP kökenli.. MHP milletvekiliydi, Devlet Bahçeli ile geçinemediği, Bahçeli'ye tam onun istediği gibi "**emir kulu**" olmayı başaramadığı veya olmayı kabul etmediği için yolları ayrıldı.

Bahçeli'nin kafa yapısı meçhulümüz değil.. Her ne kadar şu sıralarda Akpartililer ondan pek **saygılı** bir dille bahsediyor, her fırsatta ona **teşekkür** edip "**yerlilik ve milliğine**" övgüler diziyorlarsa da, **İslamî ilkeler** açısından bakıldığında, zihniyetinin "**küfür ve şirk**"ten ibaret olduğunu söylemek gerekiyor.

Evet, **İslam**'a göre böyle.. Bunu söylemek, "hakikat"e karşı bir borcumuzdur.

Ancak, Bahçeli'nin **dini imanı** başka birşey olduğu için, onun **küfür** anlayışı farklı..

Bundan yedi yıl önce şöyle <u>konuşmuştu</u>:

> "Türk Milleti daha neleri duyacaktır? Bilinsin ki **eyalet sistemi** tam olarak **federal** bir yönetimdir. Türk Milleti toptan imha olacağı kıyamet gününe adım adım gitmektedir. Başbakan **Erdoğan** bilmez midir ki, böyle bir tavır **ihanet**tir. **Cumhuriyet**'i yıkmak, **kurulu düzen**i bozmak **küfür**dür."

Bu ifadelerden de anlaşılabileceği gibi, Bahçeli'nin dini (kendi beyanına göre) **İslam** değil, **kurulu düzen**.

Bu **“kurulu düzen” dini**nin (İslam’a göre: putperestliğinin) “**imanının şartları**“na gelince..

Belki **altı**ya kadar çıkıyordur, fakat yukarıdaki alıntıda sadece ikisi yer alıyor: Cumhuriyet’e iman, üniter devlet yapısına iman.

Başkası olmaz; küfür.

*

Meral Akşener, Bahçeli’ye göre daha “**akıllı**” gibi görünüyordu.

Çünkü, zamanında, **28 Şubat süreci** için şöyle konuşabilmişti:

> Beni en çok vuran kısmı şuydu; bir kadın mitingi yapılacaktı ve “Kahrolsun şeriat” diyorlardı. İnancıma göre **şeriat, İslam demektir**. **İnançlı biri olarak** dedirtmemem lazımdı. “Hükümete bağırın, ama bunu demeyin” dedim. Yine de birkaç yerde söylendi. O geceyi hayatımdan silmek isterim. Anlatılamayacak bir acı hissettim.

Bu Akşener, sonradan “**Türk tipi siyaset**“e kendisini fena kaptırdı ve saçma sapan lafları sıralamaya başladı.

Bu arada, **cehalet**ini de sergilemeye koyuldu.

Mesela 16 Mayıs 2019 Cumartesi günü internetteki haber sitelerinde şu sözü yer aldı:

> “Bugün gerçekten de önemli bir gün. İstiklal Savaşı’nın ilk kurşunu atıldı bugün. Hasan Tahsin’in ilk itirazı ve ilk direnişini çocuklarımıza anlattık. **İnkılap tarihi hocalarımızdan** dinledik.”

Kendi itirafından anlaşılıyor ki, Akşener’in yakın tarihe ilişkin müktesebatı, (resmî ideolojinin kurgusal tarihinin “**derin devlet**” onaylı metinlerinin **ezber**ini

tekrarlamaktan başka birşey bilmeyen) inkılap tarihi hocalarının, yani **rejimin kapıkulu fetvacılarının** hurafelerle karışık anlatımından öteye gitmiyor.

O yüzden, bu sözlerinin devamında şunları söylemiş olmasını yadırgamıyoruz:

> "19 Mayıs bizler açısından çok önemli. **Atatürk**'ün bir gemi ve yanında arkadaşları ile **Samsun**'a gidişi. Oraya gönderilme nedeni, filizlenen **milli mücadele ruhunu öldürmek için görevlendirilmiş**."

Bunları söyleyebilen bir siyasetçinin ufku, tarih bilgisi, geçmişi ve an'ı tahlil ve değerlendirme kapasitesi ne olabilir, tahmin etmek zor değil.

*

"Kafası olan", yani "**rejim mamulü zincirli bir beyne**" sahip olmayan, Vahideddin'e (açıkça veya örtülü biçimde) küfredip **Atatürk yağcılığı** yapmayı egemen "**derin devlet**" güçlerinden "siyaset vizesi" almanın en kestirme yolu görmeyen "**hür fikirli, hür vicdanlı**" biri, Atatürk'ün sadece bir **mektubu**nu (annesine yazdığı mektubunu) okuyarak bile, 19 Mayıs'ın mahiyetini ve gerçek anlamını keşfedebilir.

İpek Çalışlar, iki yıl önce bir kitap yazmıştı: "***Mustafa Kemal Atatürk: Mücadelesi ve Özel Hayatı***".

Yayınevinin internet sitesinin bu kitapla ilgili sayfasında "Kitap Hakkında" başlığıyla verilmiş olup internetteki reklamlarda da aynen tekrarlanan "tanıtım yazısı"nda bu mektuptan alıntı yapıldığı görülüyor.

Yani **mektup**, Atatürkçüler tarafından gözümüze bir iftihar tablosu gibi sokuluyor. Akredite.. Onların gözünde adeta "**gökten inmiş vahiy**".. **Kutsal bir metin**..

Mektubu okuyalım ve Atatürk'ü tanıyalım.. 19 Mayıs'ı öğrenelim.

Herşeyi **inkılap tarihi hocaları**ndan hazırlop kapmak olmaz. Biz de beynimizi biraz zorlayalım (Küflenmiş, pas tutmuş, Atatürk'ü anlamak istemeyen beyinler bundan muaf):

"Muhterem Valideciğim,

İstanbul'dan mufarakatımdan [ayrılışımdan] beri sizlere birkaç telgraftan başka bir şey yazmadım. Bu sebeple büyük merak içinde kaldığınızı tahmin ediyorum. Bilhassa hakkımda gerek ötekinden berikinden ve gerek gazetelerden işittiğiniz natamam [eksik] haberler şüphesiz merakınızı tezyit etmiştir [fazlalaştırmıştır]. Halbuki şimdi vereceğim izahatla mutmain olacağınız veçhile şayan-ı endişe (kaygılanılacak) hiçbir şey yoktur.

Malumunuzdur ki, daha İstanbul'da iken **ecnebi [yabancı] kuvvetlerin devleti**, milleti **fevkalade sıkıştırmakta** ve **millete hizmet edebilecek ne kadar adamımız varsa cümlesini hapis ve tevkif ve bir kısmını Malta'ya nefy ve tazip etmekte** [sürgün ve azap etmekte] **pek ileri** gidiyorlardı. [ATATÜRK'ÜN BU BEYANI ÖNEMLİ.. DEMEK Kİ YABANCI DEVLETLER DEVLETİ FEVKALADE YANİ NORMALİN ÜSTÜNDE SIKIŞTIRMIŞLAR.. MİLLETE HİZMET EDEBİLECEK NE KADAR ADAM VARSA YA HAPSETMİŞLER, YA DA MALTA'YA ESİR OLARAK SÜRMÜŞLER.. ORTADA MİLLETE HİZMET EDECEK ADAM BIRAKMAMIŞLAR..]

Bana nasılsa ilişememişlerdi. [İLİŞMEMİŞLERDİ DEĞİL, İLİŞEMEMİŞLERDİ DİYOR.. NEDEN İLİŞEMEMİŞLERDİ? "NASILSA" DEDİĞİNE GÖRE BUNU KENDİSİ DE BİLMİYOR.. ACABA ATATÜRK'Ü ADAMDAN SAYMAMIŞLAR MIYDI?.. YOKSA, ONU MİLLETE HİZMET EDEBİLECEK BİR ADAM KABUL ETMEMİŞLER MİYDİ? BUNU BİLMİYORUZ.. FAKAT, ARAMIZA UZAYDAN GELMİŞ OLMALARI MÜMKÜN OLAN BAZI

ATATÜRKÇÜ YAZARLARA GÖRE, İNGİLİZLER ATATÜRK'TEN KORKMUŞTU.. KRALDAN FAZLA KRALCI, PAPA'DAN FAZLA KATOLİK OLMAK HERHALDE BÖYLE BİRŞEYDİR.. ACABA İNGİLİZLER ATATÜRK HAKKINDA BAŞKA ŞEYLER DÜŞÜNMÜŞ OLABİLİRLER MİYDİ? MESELA ONU KAZANMAK GİBİ? BUNU DA BİLMİYORUZ..]

Fakat 3. Ordu müfettişi olarak Samsun'a ayak basar basmaz İngilizler benden şüphelendiler. [ŞİMDİ O "NASILSA" ANLAŞILDI.. DEMEK Kİ MUSTAFA KEMAL PAŞA, İNGİLİZLER'İN KENDİSİNDEN ŞÜPHELENMEDİĞİ BİRİYMİŞ.. ACABA BUNU NEYE BORÇLUYDU, BİLMİYORUZ.. SAMSUN'A AYAK **BASAR BASMAZ** ŞÜPHELENİYORLAR DA, SAMSUN'A GİTMEK İSTER İSTEMEZ NEDEN ŞÜPHELENMEMİŞLERDİ? BUNU ASLINDA İNGİLİZLER'E SORMAK LAZIMDI..]

Hükümete benim sebebi izamımı [gönderilme nedenimi] sordular. [NEDEN GÖNDERİLMEDEN ÖNCE DEĞİL?.. DİYELİM Kİ SİZ ŞİMDİ ABD BÜYÜKELÇİLİĞİ'NE VİZE BAŞVURUSUNDA BULUNDUNUZ, GİTME NEDENİNİZ BAŞVURU SIRASINDA MI SORULUR, YOKSA SİZE VİZE VERİLİP SİZ KAPAĞI AMERİKA'YA ATTIKTAN SONRA MI?]

Nihayet İstanbul'a celbimi (çağırılmamı) talep ve bunda ısrar ettiler. [İNGİLİZLER, HERKESİ TUTUKLAR YA DA MALTA'YA SÜRERKEN, **NASILSA** MUSTAFA KEMAL PAŞA'YA DOKUNMUYORLAR. ONDAN HİÇ ŞÜPHELENMİYORLAR. DOKUNMAMAK BİR YANA, SAMSUN'A GİTMESİ İÇİN VİZE VERİYORLAR. SONRA DA, SAMSUN'A GİDİP ARTIK İNGİLİZLER'İN VE İSTANBUL HÜKÜMETİ'NİN **ELİNİN ULAŞAMAYACAĞI** BİR YERE VARINCA DA ANSIZIN

PİRELENİYORLAR.. ATATÜRK'ÜN İNGİLİZLER'DEN YANA OLAĞANÜSTÜ YA DA OLAĞAN DIŞI ŞANSLI OLDUĞU MUHAKKAK..]

Hükümet beni iğfal ederek (gaflete düşürerek) İstanbul'a celp ve İngilizlere teslim etmek istedi. [PADİŞAH DEĞİL, HÜKÜMET ONU İĞFAL ETMEK, ALDATMAK, İSTANBUL'A ÇEKİP İNGİLİZLER'E TESLİM ETMEK İSTEMİŞ.. PEKİ, DAHA ÖNCE ONU NİÇİN GÖNDERMİŞLERDİ? GÖNDERMEMEK ELLERİNDEN GELMİYOR MUYDU?]

Bunun derhal farkına vardım. [İŞTE ATATÜRK'ÜN FARKI BU.. O, HERŞEYİN DERHAL FARKINA VARIYOR.. ÜZERİNDE GÜNEŞ BATMAYAN İMPARATORLUK OLDUĞU SÖYLENEN İNGİLTERE İSE, O KADAR DİPLOMATINA, POLİTİKACISINA, STRATEJİSTİNE, TARİHÇİSİNE, BİLİM ADAMINA, KOMUTANINA, İSTİHBARATÇISINA RAĞMEN, DERHAL FARKINA VARAMIYOR.. UYANMAK İÇİN ONUN SAMSUN'A AYAK BASMASINI BEKLİYOR..]

Ve bittabi kendi ayağımla gidip esir olmak doğru değildi. Padişahımıza hakikat hali yazdım. [ATATÜRK'ÜN PADİŞAHI, MALUM, VAHİDEDDİN…]

Ve gelemeyeceğimi arz ettim. [ARZ ETMİŞ.. KENDİSİ ÖYLE DİYOR..]

Zat-ı şahane de evvela buna muvafakat etti. [ZAT-I ŞAHANE..]

Fakat daha sonra İngilizlerin tazyiki (baskısı) ziyadeleşti (fazlalaştı). [YANİ "PADİŞAHIMIZ"I, YANİ "ZAT-I ŞAHANE"Yİ İNGİLİZLER ZORLUYOR VE SIKIŞTIRIYORLAR.. FAZLASIYLA..]

Nihayet o da İstanbul'a avdetimi (dönmemi) irade etti (istedi). **Bu suretle artık resmî makamımda kalmaya imkan göremediğim gibi askerliğimi muhafaza ettikçe İngilizlerin ve hükümetin hakkımdaki ısrarına mukabele edilemeyecekti (karşı konulamayacaktı). Bir tarafında bütün Anadolu halkı tekmil millet hakkımda büyük bir muhabbet ve itimat gösterdi. "Seni bırakmayız" dediler.** [TABİÎ Kİ MUSTAFA KEMAL, ANNESİNE YAZDIKLARINI MİLLETE DE SÖYLÜYOR, "ZAT-I ŞAHANE PADİŞAHIMIZ"IN **İNGİLİZ ZORLAMASI VE BASKISI YÜZÜNDEN** KENDİSİNİ MECBUREN ÇAĞIRDIĞINI AÇIKLIYORDU..]

Filhakika vatan ve milletimizi kurtarabilmek için yegane çare askerliği bırakıp serbest olarak milletin başına geçmek ve milleti yekvücut bir hale getirmekle hasıl olacak kudret ve hareket-i milliyeyi (millî hareketi) hüsn-i istimal eylemekten (güzelce kullanmaktan) başka çare mutasavver değildi (düşünülemezdi). [BÖYLECE, DENKLEMDEN PADİŞAH VE İSTANBUL HÜKÜMETİ DÜŞMÜŞ OLUYOR, MUSTAFA KEMAL, MİLLET İLE BAŞBAŞA KALMIŞ OLUYORDU.. İNGİLİZ BASKISININ SONUCU.. HANİ SU İÇSE YARIYOR DERLER YA, İNGİLİZLER NE YAPSA ATATÜRK'E YARIYOR..]

Binaenaleyh ben de böyle yaptım. **Elhamdülillah muvaffak (başarılı) da oluyorum [**SONRADAN ELHAMDÜLİLLAH DEMEYİ UNUTACAK**].**

Pek yakında netice-i maddiyeyi (maddi sonucu) bütün cihan (dünya) görecektir. Ben bu suretle hareket edince İngilizler derhal yalvarmaya başladı. Ve beni **kazanmaya** çalıştı. [SİYASET İCABI POLİTİKA DEĞİŞTİRMEYİ, BÖYLESİNE KESKİN VE KIVRAK MANEVRALAR YAPMAYI ÇOK İYİ BİLDİKLERİ, İNSANLARI "KAZANMA"YA ÖNEM VERDİKLERİ ANLAŞILAN İNGİLİZLER, MUSTAFA KEMAL'İ DAHA İSTANBUL'DAYKEN KAZANMAYA ÇALIŞMIŞ

OLABİLİRLER Mİ? YA DA OLAMAZLAR MI? BU KONUDA TARİH KİTAPLARI BİRŞEY YAZMIYOR.. ANCAK, **KAZANAMADIKLARI YA DA KAZANMAYA GEREK GÖRMEDİKLERİ BİRÇOK KİŞİYİ TUTUKLADIKLARI VE MALTA'YA SÜRDÜKLERİ** MALUM.. MUSTAFA KEMAL'E İSE NASILSA İLİŞEMEMİŞLERDİ. ONDAN ŞÜPHELENMİYORLARDI.]

Her şeyi (Padişah'ı ve İstanbul Hükümeti'ni zorladıklarını) inkar ettiler. Ve bütün kabahati bizim hükümete attılar. [DEMEK Kİ İNGİLİZLER'LE BİR BAĞLANTISI, İRTİBATI, FİKİR ALIŞVERİŞİ VAR..]

Hakikaten hükümet de benimle uğraşmak istedi. Fakat kuvveti buna müsait gelmedi. Ve gelemez. [PEKİ BUNU, İNGİLİZLER NEDEN AKIL ETMEMİŞLER? BUNU ANLAYACAK AKIL BİR TEK MUSTAFA KEMAL'DE Mİ VARMIŞ? HÜKÜMET'İN MUSTAFA KEMAL'LE UĞRAŞMAYA KUVVETİNİN MÜSAİT OLMADIĞINI İNGİLİZLER NEDEN ANLAMAMIŞLAR? YA DA ANLADIKLARI HALDE Mİ ÖYLE DAVRANMIŞLAR?.. MESELE, BİZİM GİBİ VASAT ZEKÂLI FANİLER İÇİN BİRAZ KARIŞIK..]

Daha bir zaman bu suretle Anadolu içinde çalışmakla her şey hallolacaktır. Kariben [yakında] Meclis-i Mebusan (Millet Meclisi) toplanacak ve meşru bir hükümet mevki-i iktidara (iktidar konumuna) geçecektir. [ÖNCELİKLİ MESELE VATANIN KURTARILMASI DEĞİL, YENİ BİR HÜKÜMET KURMAKMIŞ.. BÜTÜN BU İNGİLİZ TAZYİKİNİN, TUTUKLAMALARIN, MALTA SÜRGÜNLERİNİN, İSTANBUL'DAKİ MECLİS-İ MEBUSAN'IN KAPATILMASININ VS. SONUCU İŞTE BU.. ANKARA'DA YENİ BİR MECLİS OLUŞTURULMASI VE YENİ BİR HÜKÜMET KURULMASI.. İSTANBUL'DAKİ PADİŞAH'A BAĞLI MECLİS'İN VE HÜKÜMET'İN DEVRE DIŞI KALMASI.. SONUÇ BU.. TAZYİKATIN, ZORLAMALARIN SONUCU BU OLDUĞUNA GÖRE,

İNGİLİZLER AÇISINDAN, BÜTÜN BU ZORLAMALARIN NEDENİ DE BU MUYDU? **HERŞEY BU SONUCUN GERÇEKLEŞMESİ İÇİN Mİ YAPILDI?** BİZİM GİBİ VASAT ZEKÂLI FANİLERİN BU SORUYA DA CEVAP VEREBİLMESİ MÜMKÜN DEĞİL..]

Ben de ihtimal o zaman İstanbul'a geleceğim. [İSTANBUL'A GELMESİ "**İHTİMAL**"İNİ VATANIN KURTULMASI VE İNGİLİZLER'LE SAVAŞILIP ONLARIN MAĞLUP EDİLMESİNE DEĞİL, KENDİSİNİN İSTANBUL'DAKİ MECLİS-İ MEBUSAN'DAN AYRI **YENİ BİR MECLİS** VE İSTANBUL'DAKİ OSMANLI HÜKÜMETİ'NDEN FARKLI **YENİ BİR HÜKÜMET** KURMASINA BAĞLIYOR.. BU KADARI, İSTANBUL'A GİTMESİ **"İHTİMAL"İ İÇİN YETERLİ**.. SÖZLERİNDEN BU ANLAŞILIYOR.]

Sıhhat ve afiyetimi, katiyen hiç merak ve endişe etmeyiniz. …

Ben birkaç güne kadar bir kongre için Sivas'a gideceğim.

Tekrar Erzurum'a döneceğim. Tekrar ediyorum. Her işittiğinize önem vermeyiniz. [BU, BİZİM İÇİN DE GEÇERLİ OLABİLİR Mİ?..]

Pekala bilirsiniz ki ben yaptığımı bilirim. **Netice görmeseydim başlamazdım**. [O NETİCEYİ İNGİLİZLER DE GÖRMÜŞ OLABİLİRLER Mİ?.. İNGİLİZLER DE "KENDİLERİNİN NE YAPTIĞINI BİLİYOR" OLABİLİRLER Mİ? MUSTAFA KEMAL'E SAMSUN VİZESİ VERİRKEN BİR NETİCE GÖRMÜŞLER MİYDİ? YOKSA NE YAPTIKLARINI BİLMEZ SALAKLAR MIYDILAR?.. BUNLAR, BİZİM GİBİ VASAT ZEKÂLI FANİLERİN CEVAP VEREBİLECEĞİ SORULAR DEĞİL.. BÖYLESİ SORULARI ÜLKEMİZİN DOĞUŞTAN DEHA SAHİBİ ATATÜRKÇÜLERİ BİZİM YERİMİZE CEVAPLANDIRIYORLAR.. BÜYÜK BAHTİYARLIK.. ANCAK, ASIL SORUN, BU İFADELERİN BİZE İLKOKULDA

ÖĞRETİLEN ATATÜRK PORTRESİNE PEK UYMUYOR OLUŞU.. BİZE ÖĞRETİLEN ATATÜRK'ÜN, **SONUNDA NETİCE GÖRMEYİNCE VATAN İÇİN MÜCADELE ETMEKTEN KAÇINMASI** SÖZ KONUSU OLABİLEMEZ.. BİZE ÖĞRETİLEN ATATÜRK, **SONUNDA NETİCE GÖRMESE DE KANININ SON DAMLASINA KADAR** VATAN İÇİN SAVAŞIR.. **"MEVZUBAHİS OLAN VATANSA BENİM NETİCE ALMAM DA TEFERRUATTIR"** DİYE DÜŞÜNÜR. SONUNDA NETİCE GÖRMEDİĞİ İÇİN VATAN SAVUNMASI İÇİNE GİRMEMEYİ DÜŞÜNMEZ.. YOK ABİ, BU MEKTUP SAHTE OLABİLİR.. YOK YOK, KESİN SAHTEDİR.. ATATÜRK BÖYLE DÜŞÜNÜYOR OLABİLEMEZ.. İLKOKUL ÖĞRETMENİM ATATÜRK'Ü BÖYLE ÖĞRETMEMİŞTİ. BELKİ DE ATATÜRK'ÜN YAVERİ SALİH BOZOK İNGİLİZ AJANIYDI, ATATÜRK HAKKINDA ŞÜPHELER UYANDIRMAK İÇİN BU MEKTUBU UYDURDU.. ATATÜRK BÖYLE BİR MEKTUP YAZMIŞ OLABİLEMEZ ABİ..]

Saygıyla ellerinizden, hemşiremin gözlerinden öperim. Salih'in (Bozok) gözlerinden öperim. Bana İstanbul havadisi vermeni beklerim."

(**Kaynak:** Salih Bozok, ***Yaveri Atatürk'ü Anlatıyor***, haz.: Can Dündar, 7. b., İstanbul: Doğan Kitapçılık, s. 72-74.)

DİNÎ "DEĞER"DEN LAİK (SİYASAL DİNSİZ) DEĞERSİZLİĞE

Eski Başbakan **Ahmet Davutoğlu**, partisini tanıtmak için kameraların karşısına geçtiğinde şunları söylemişti:

> "Dünyada otoriter ve popülist eğilimlere yöneliş olduğu bir dönemde kendi özgür iradesine malik, onurlu ve başı dik insanların yaşadığı bir ülke inşa etmeliyiz."

Bu sözler tam da **popülizme, konformizme, statükoculuğa** karşılık geliyor.

Herkesi memnun etmek isteyen bir söylem inşa etmeye çalışıyor.

Hem **gelenek** diyor, hem **modernlik/çağdaşlık**..

Hem **başı dik** insanlardan söz ediyor, hem **ortak akıl**dan..

Hem **geleneğe bağlılık**tan dem vuruyor, hem **özgürlükçülük**ten..

Bu farklı anlayışların sınırlarının nerede başlayıp nerede biteceğini söylemeye sıra gelince, laflarının bütün büyüsü kayboluyor, makyaj dökülüyor.

Diyor ki:

> "… nesiller aşan **ortak aklın** ürünü olan değerlerin korunması bağlamında **geleneğe** saygılı, birey hakları, vatandaşlık hukuku ve milli egemenlik bağlamında **modern ve çağdaş**, sınır aşan teknolojik etkileşim ve **yerküredeki her gelişmeye açık** olan bir gelecek vizyonu bağlamında **küresel** bir siyaset anlayışını benimsiyoruz. Siyasetimizin temel felsefesi, geleneğe saygılı **özgürlükçü**lüktür."

*

Davutoğlu'nun şu ifadesine ise gülmek gerekiyordu, fakat sadece acı acı tebessüm edebildim:

> "Hak ve makam talepleri **ibadet** üzerinden değil adalet, **ehliyet ve liyakat** temellerine dayalı hukuk ve teamül üzerinden geçekleşir."

Sen nerede yaşıyorsun Davutoğlu efendi?

Akparti dönemi de dahil olmak üzere, Türkiye'de hak ve makam talepleri ibadet değil, **ibadetsizlik** üzerinden yapıldı.

Mesela TSK'yı ele alalım..

İbadet eden insanlar yıllarca tehlikeli kabul edilip **askerlikten ihraç** bile edilmediler mi?!

Bu ülkede **başörtülüler okullarından** atılmadı mı?!

Hak ve makam talepleri, sırf başörtülü oldukları için reddedilmedi mi?

Devlet kurumlarındaki birçok insan **gizli gizli namaz** kılmadı mı?

Bazıları bu tutumlarını **"takiyyecilik" mezhebi** üreterek bir "**yaşam tarzı**"na dönüştürüp **kişiliksiz ve ruhen köle** hale gelmedi mi?!

Sen nerede yaşıyorsun Davutoğlu?

*

Haa, şu oldu: **Akparti** iktidar olunca, bunların gerçekten **İslamcı/dinci/Şeriatçı** olduklarını zanneden **eyyamcı ve menfaatperest** bazı tipler, ortamı uygun gördüklerinde yüksek sesle besmele çekmeye, ara sıra camide görünmeye başladılar.

Hatta bazılarının, çalıştığı kuruma en yakın camide kurum kimliklerini güya düşürmüş gibi yaparak bıraktıklarını, kimliğin cami görevlisi tarafından amirlerine verilmesini sağladıklarını bile duymuştum.

Bunun dışında, gerçekten **İslamcı/dinci/Şeriatçı** olanları Akparti'nin de dışladığını gayet iyi biliyorum.

Ama, **İslamcı/dinci/Şeriatçı** olmayan, fakat Akparti'nin (**MİT**'in ve MİT'çilerin katkılarıyla) çerçevesini çizdiği **"laik sözde dindarlığı", "yerli-milli müslümanlığı"** benimseyen menfaatperest tiplerin "akredite ibadet"lerinin önemsendiğinin farkındayım.

Ve böylesi **düzen-ci ve düzenbaz** tiplerin (ki bunların içinde artık MİT'in kontrolüne girmiş zamane tarikatlarının müntesipleri de mevcut), bazen, "ibadet"lerinin karşılığını dünya hayatında alma çabası içine girdiklerini, *"Benim gibi bir dindar varken neden falancayı filan kuruma müdür yaptılar?"* diye dertlendiklerini duydum, buna şahit oldum.

*

Davutoğlu ateş ile suyu bir arada taşıma anlamına gelen şöyle bir laf da etmiş:

> **"Milletimizin tecrübelerinden neşet etmiş değerler**ini de, modernleşme sürecimizin eseri olan ve **Mustafa Kemal Atatürk öncülüğü**nde kurulan Cumhuriyetimizin ve demokrasimizin birikimini de **koruyacak ve gelecek nesillere aktaracağız**."

"**Dinimizden (*Kur'an* ve Sünnet'ten) neşet etmiş** değerler" demiyor, "**milletimizin tecrübeleri**nden neşet etmiş değerler"den söz ediyor.

Bu kaypak ifadesiyle, Müslümanları aldatacağını düşündüğü belli.

Gerçi, bu **laik** düzenin yasal düzenlemeleri, siyaset yapmak isteyen birilerinin ***Kur'an*** ve Sünnet'ten söz etmesine izin vermiyor, fakat, insan bunu açıkça ifade edemese bile, isterse, **ihsas edecek** cümleler kurabilir.

Geçmişte bunu **Erbakan "Millî Görüş"** diyerek yarım yamalak yapıyordu (Ki, mirasçıları, sanki böyle konuşmaları imanın şartıymış gibi *"İslamcı değil, müslümanız"* diyerek bu "görüş"ün içini iyice boşalttılar).

Üstelik Davutoğlu şu ifadeleri kullanmış bulunuyor ki, bu, onun "**tam laik**" olduğunu, gerçekten kendisini **Atatürk**'ten miras kalan "birikimi" korumaya adadığını gösterir:

> "**Kısıtlayıcı laiklik** anlayışı da, **dine siyasal düzen içinde işlevsel bir rol** tanımlama çabası da, **tek bir dini akım**ın siyasal düzeni antidemokratik yöntemlerle ele geçirerek din-siyaset ilişkisini belirleme iddiası da, küreselleşmeyle derinleşen **varoluşsal sorunlar** karşısında geçerliliğini yitirmiştir. Siyaset alanında herkes kendi imtihanını vermeli ama **dini değerleri** bu imtihan sathına sokmamalıdır. Hak ve makam talepleri ibadet üzerinden değil adalet, ehliyet ve liyakat temellerine dayalı hukuk ve teamül üzerinden geçekleşir. Devlet, **bütün dini/mezhebi/felsefi anlayışlara ve topluluklara aynı mesafede** olmalı ve eşit yaklaşım göstermelidir. Bu çerçevede temel ilkemiz özgürlükçü laiklik ve çoğulcu din anlayışıdır."

Bu sözlerin anlamı açıktır: **Din**e siyasal düzen içinde **işlevsel** bir rol verilemez, **dinsizliğe** verilir.

Adamın istediği, siyasal alanda işlevsiz, etkisiz bir din.

Böyle bir kafa belki Budist olabilir, fakat "gerçek" bir müslüman olamaz.

*

Davutoğlu, *"**tek bir dini akım**ın siyasal düzeni antidemokratik yöntemlerle ele geçirmesi"*nden de söz ediyor ki, bu boş laf, köylü kurnazlığının daniskası..

"Tek bir dini akım"dan kastı "din" ise, Türkiye'de bu, sadece **İslam** için söz konusu olabilir. Hristiyan veya Yahudilerin böyle birşeyi akıllarından geçirmeleri bile mümkün değildir.

Yok, "dini akım"dan kastı, aynı dine mensup olsun veya olmasınlar, farklı cemaat, tarikat, gruplar vs. (Mesela İsmailağa, Menzil vs.) ise, şayet bu "akım"lar birleşseler, "tek bir" olmaktan çıksalar, onların "siyasal düzeni ele geçirmesi"ne izin verilecek mi?

Adam kurnaz ya, cümleyi öyle kuruyor ki, sanırsınız, "tek bir dini akım"ın (veya "dini akımlar birliği"nin) siyasal düzeni **"demokratik" yöntemlerle** ele geçirmesinden rahatsız olmayacak..

Halbuki, zaten mevcut düzen, "demokratik" yöntemlerle böyle birşeye izin vermiyor. **Vermeme üzerine kurulu.**

Ve, Davutoğlu da bu anlayışı savunuyor, koruyacağını ve gelecek nesillere aktaracağını söylüyor.

*

Davutoğlu, sadece **ibadet**in (yani abid / ibadet eden insan olmanın) değil, "**dinî değerler**"in de "siyaset dışı" olmasını istiyor.

Bunu açıkça söylemiş durumda.

Demek ki, "**milletimizin** (engin) tecrübelerinden **neşet eden**" değerler, dinî değerler değil, dinsizlik "değer"leri. (Aslında, bir "değer", gerçekten değerse, batıl dinler değilse bile İslam açısından kesinlikle "dinî değer" niteliğini taşır. Günümüzde bazılarının yaptığı gibi değersizliğe değer adı veriliyorsa o başka..)

Dinî değerler olmasın da, müşrik/putperest "değer"leri olsun, sorun değil.

Yani adama göre, "din" asla değer üretemez, değer kaynağı olamaz.. Ama, birilerinin dini haline gelmiş olan Atatürkçülük üretir, laiklik/dinsizlik üretir.

*

Davutoğlu'nun savunduğu anlayış şu:

> "Devlet, **bütün dini/mezhebi/felsefi anlayışlara ve topluluklara aynı mesafede** olmalı ve eşit yaklaşım göstermelidir."

Laiklik de özü itibariyle bir "**siyaset felsefesi**" anlayışıdır; peki devlet laiklik şeklindeki **seküler felsefe** ile **İslam'ın siyaset felsefesi**ne niye eşit mesafede olmuyor da, laik oluyor?

Niye devlet, *"Laiklik/dinsizlik ile İslam Şeriati'ne/hukukuna aynı mesafedeyiz, halk hangisini tercih ederse o olsun"* demiyor da, *"**Laiklik/dinsizlik** sınırları içinde özgürsünüz, istediğiniz dinsizliği / din dışılığı seçin"* diyor?

Yoksa laiklik bir "felsefî anlayış" değil de, sizin **taptığınız putlarınızın "vahyettiği"**, "felsefe üstü" bir anlayış, doğruluğu tartışılmaz **mutlak hakikat** mi?!

Benim ben olduğumu bilmem, insanın kendisinin kendisi olduğunu bilmesi türünden, doğruluğunu kimseyle tartışmayacağı bir **mutlak bilgi** mi?!

*

Evet, Davutoğlu'na göre devlet, yerlerin ve göklerin yaratıcısı **Allahu Teala'nın hak dini İslam** ile, öküze tapma dinine/putperestliğine, eşit mesafede olmalıymış.

Davutoğlu!..

İşte buraya yazıyorum: Senin bu gelecek edebiyatın senin için de, bu millet için de zilletten, felaketten ve **Allahu Teala'nın gazap ve azabı**ndan başka birşey vaad etmiyor.

*

Stephen Covey'in, şu anda Türkiye'de 62. baskısı satışta olan bir kitabı var: ***Etkili İnsanların 7 Alışkanlığı.***

Orada, insanların **"iş/meslek merkezli, para merkezli** ("Paralı/zengin insan değerlidir, parasız insan değersiz"), **parti/grup/cemaat/tarikat merkezli** ("Benim grubumdan olan kişi yanlış da yapsa onu desteklerim, başka gruptan olan doğru da yapsa, karşı çıkmanın bir yolunu bulurum")**, din (kilise örgütü) merkezli, ben merkezli, makam/mevki/statü merkezli** ("Büyüklerimiz/amirlerimiz herşeyin en iyisini, en doğrusunu bilir. Kürkün/makamın kadar konuş!")**, düşman merkezli** ("Düşmanım ne söylerse, ne yaparsa aksini savunurum, hayattaki temel amacım düşmanıma zarar vermektir")**, aile merkezli** ("Ailem hangi dini, hangi görüşü benimsiyor, neyden ve kimlerden hoşlanıyorsa, o, iyidir; başkası kötü)**"** vs. düşünme gibi özelliklerinden söz eder.

Türkiye söz konusu olduğunda bunlara "**devlet merkezli, millet/kabile merkezli**" vs. tabirlerini de eklemek gerekir.

Covey'in önerisi, **"ilke/değer merkezli"** olmaktır.

Ki değerler "evrensel" (zaman ve mekân, tarih ve coğrafya üstü) nitelik taşırlar.

Her devirde ve her coğrafyada geçerli olan ilke ve değerler gerçek ilke ve değerlerdir.

Laiklik, yani her dine eşit mesafede olma, evrensel bir değer değildir, olamaz.

*

Peygamber Efendimiz s.a.s., **laiklik peygamberi** olarak gönderilmedi. Kurduğu devlet de her dine eşit mesafede değildi.

Hakkı batıla, hak dini putperestliğe üstün kılmak için cihad etti. Savaştı.

Müslüman, **Allahu Teala**'ya ve **İblis** ile onun izinden giden **tağut**lara/putlara nasıl eşit mesafede olabilir?!

Covey, "din merkezlilik"ten söz ederken, bundan kastının **"örgütlü din", yani Kilise** kurumu olduğunu belirtir. **Dinî ilkeler**in ise yol gösterici olduğunu ifade eder.

Covey'in bu bilgece kitabı 30 civarında dünya diline çevrilmiş ve on milyonlarca basılmış durumda..

Davutoğlu ile Covey arasındaki "değer ve ilke" anlayışı farklılığı gerçekten ibret verici..

*

Evet, Davutoğlu yeni birşey söylemiyor.

Akparti'nin öncülük ettiği **"Müslümanların laikleştirilmesi"** projesini sürdürme misyonu ile ortaya çıkmış durumda.

Akparti'nin bu ülkeye yaptığı "hizmet"lerden yenisini, Davutoğlu eliyle kurulmuş olan bu parti oluşturuyor.

Bu parti, Akparti'nin ürettiği (doğurduğu demeyelim) bir parti.

Anası da (yahut babası da), yavrusu da aynı yolun yolcusu.

DİNDARLIKLA DİNSİZLİK ARASINDA SALINAN SİYASET CANBAZI

Meral Akşener adlı **akılsız,** şöyle bir açıklama yapmıştı:

> Kendi kurduğu Diyanet İşleri Başkanlığı'nın, 30Ağustos'ta okuttuğu Cuma hutbesinde Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü anmaması tarihimizi inkâr etmektir.
> Diyanet'in Cumhuriyetimizin değerlerine böyle ihanet etmesi ayıptır, yazıktır, vicdansızlıktır!
>
> — Meral Akşener (@meral_aksener) August 31, 2019

Atatürk'ün cami ile bir işi var mı?

Yok!

Cumhurbaşkanlığı döneminde **akşamdan akşama** içtiği doğrudur,
fakat **bayramdaaaan bayrama** bile camiye uğramamıştır.

Dolmabahçe Sarayı'nın yanı başında **Dolmabahçe Camii** var, gidip de bir cuma namazı kılmış mıdır?

Hayır!

Evet, bazı insanlar inançlıdır, fakat ya tembellikten, ya ihmalkârlıktan, ya da "Ha bugün başlıyorum, ha yarın" diyerek ertelemekten ibadetsiz kalabilirler.

Atatürk'ünkü öyle değil..

Murat Bardakçı'nın ifade ettiği gibi, "**Atatürk ateisttir** (tanrı tanımaz), **boşuna kıvırmayın**".

Evet, "**Atatürk din karşıtı ve ateistti**".

Bu yüzden, bayram namazı kılmasını geçtik, "Atatürk bayram tebriğine cevap vermezdi".

Adam yerlerin ve göklerin yaratıcısı Allahu Teala'nın ayetleri için "safsata" demiş mi? Demiş..

Yine **Bardakçı**'nın ifadesiyle:

> Mustafa Kemal İslam dinine "**Beyni sulanmış hafızların dinidir**" diyor. Yani bunu niye saklıyoruz ya hu? Bunu kıvırmayalım artık. Senelerdir böyle yapılıyor. **Atatürk'ün sözleri açıkça dine reddiyedir.** Bunları demek düşmanlık değil. Adamcağızın kendi yazdıklarını söylemek düşmanlık oluyor ya hu.

Meral Akşener adlı akılsız bayana göre, Diyanet, cuma hutbesinde Atatürk'ü anmadığı için ona düşmanlık yapmış oluyormuş.

Diyanet, **"Atatürk'ün şöyle şöyle sözleri var, bu sözleriyle küfre düşmüş olduğu açıktır, onun rahmetle anılması diğer dinlere göre caiz olabilir, fakat İslam'a göre değildir"** mi demiş de, Atatürk'e karşı, Akşener adlı akılsız mahlukun ifadesiyle "ayıptır, yazıktır, vicdansızlıktır"lık bir iş yapmış.

Hayır, sadece Atatürk'ten hiç bahsetmemiş.

Keşke Ali Rıza ile Zübeyde'nin çocuğu da İslam hakkında hiç konuşmasaydı, hiç olmazsa kendisi hakkında hüsnüzanda bulunma kapısını açık bırakmış olurdu.

Yapmadı.. İslam'a olan düşmanlığını söze ve yazıya döktü.

*

Atatürk'ün "beyni sulanmış" demesiyle ***Kur'an*** hafızları **beyni sulanmış** hale gelmez, fakat Atatürk gibi ateist birinin, laiklik gereği devletin dine karışamayacağı

bir ülkede hutbelerde rahmetle anılmasını isteyen Atatürkçülerin, beyni sulanmış angut sürüngenler oldukları doğrudur.

Atatürk'ün hutbede anılmaması **Cumhuriyet değerlerine** ihanetmiş..

Peki, Atatürk'ün İslam hakkındaki ifadeleri **İslamî değerlere ihanet** midir, değil midir, bunu niye söylemiyorsun?

İslamî değerler için Atatürk'e tepki göstermiyorsun, fakat Cumhuriyet değerleri için (Atatürk aleyhinde tek bir cümle kurmadıkları, laflarını safsata, beyni sulanmışlık vs. diye nitelendirmedikleri halde) Diyanet'e, Diyanet'in şahsında müslüman halka düşmanlık yapabiliyorsun.

Sen kime tapıyorsun, Allahu Teala'ya mı, Atatürk'e mi?

Laflarına bakılırsa, sen beyni sulanmış bir akılsızsın.

Yuh sana!

SEN CESUR OL DA VAHİDEDDİN'İN ADINI AN!

TBMM Başkanı İsmail Kahraman, 19 Mayıs kutlamaları vesilesiyle yaptığı bir açıklamada Atatürk'ün adını anmamış, "Samsun'a çıkan heyet" tabirini kullanmıştı.

Meral Akşener de buna bozulmuştu.

Atatürk besmeleleri ya, illa da anılması gerekiyor.

Samsun'a çıkan heyette ben bulunmadığıma, aralarında Atatürk de yer aldığına göre, herhalde "Samsun'a çıkan heyet" ifadesi Atatürk'ten başkasını anlatmıyor.

Ancak, o Samsun'a çıkan heyetin de, Mustafa Kemal'in Anadolu'ya gönderilişinin de ardında bir başka isim var: Son padişah Vahideddin.

İsmail Kahraman korkakmış, Meral Akşener öyle diyor.

Sen cesur ol da Vahideddin'in adını an!

*

Atatürkçülük/Kemalistlik yaparak kimlere yaranma derdindesin?

Tamam, İsmail Kahraman'a başka nedenlerle kızıyor olabilirsin, ama "insan" olsan, duygularınla değil aklınla konuşmayı başarsan, kafan çalışsa, istikamet nedir bilsen, ona böyle bir konuda tepki göstermezsin.

Onu korkaklıkla suçlarken aslında dolaylı olarak onun cesaretini ortaya koymuşsun.

Çünkü, Mustafa Kemal'in putlaştırıldığı, isminin besmele yapıldığı bir ortamda, bir devirde, bir zamanda, onun isminin illa da anılmasının şart olmadığını gösterme cesaretini sergilemiş.

O, bu kadarını yapmış. Yapabilmiş.

Sende yürek varsa, o zaman Vahideddin'in ismini an. Mustafa Kemal'in onun memuru olduğunu söyle.

Hayır, bu vatandaştan bir cacık olmaz.

Olsa olsa gecikmiş Kemalist/Atatürkçü yağcılığı enflasyonunun değeri yerlerde sürünen bir "karşılıksız kaime"si olur.

“DİNDAR” SİYASETÇİNİN İKİ BÜYÜK HATASI

Karamollaoğlu’nun birinci hatası, İslamcı olmadığını söylemiş olması:

> **“İslamcı tabirini hiç beğenmem. Ben Müslümanım, İslamcı değilim.** İslamcı tabiri dediğiniz zaman buradan *bir hedefe ulaşabilmek için İslam’ı kullananlar* diye anlarım, onun için İslamcı ile Müslüman birbirinden ayrılır. Müslüman İslamcı değildir Müslümandır.”

Önemli olan senin ne anladığın değil, o kavramın **dil**de neye karşılık geldiğidir.

Bir kavramdan “dil”deki anlamı dışında birşeyi anlamak ya zihinsel özürlülükten kaynaklanır, ya kötü niyetten, ya da gafletten.

Türk Dil Kurumu’nun ***Büyük Türkçe Sözlük***‘ü “İslamcı” kavramını şu şekilde açıklıyor: **“Müslümanlığın esaslarını sadece dinî hayatta değil, *hukuksal, ekonomik ve siyasal düzenlemelerde* de geçerli kılmak isteyen.”**

*

Türkçe İslamcı kelimesi, **Arapça** “İslamî”ye karşılık gelir.

Arapça gramer kitaplarında bu tür “î” eki (nisbet ‘ya’sı) alan tabirler “**ism-i mensub**” diye geçer.

Kelimenin sonuna getirilen “î”nin kelimeye kattığı anlamın, ismin niteliğine göre değişeceği belirtilir.

Mesela, **şahıs** ismine eklenirse “taalluk/alâka/ilgi ve münasebet” ifade eder. Hanbelî, Kadirî, Alevî, Abbasî gibi.

Belde ismine eklenirse, “köken ya da hayat tarzı” hakkında bilgi verir. Erzurumî, Sivasî, medenî (medineli/şehirli), bedevî (badiyeden, köylü) gibi.

Diğer bazı isimlere eklendiğinde ise “**hâl ve durum ya da nitelik**” bildirir. Kavî (güçlü), hayatî, İslamî gibi.

Kimi isimlere eklendiğinde ise **meslek** bildirir: Haddâdî (demirci) gibi.

Türkçe’deki “ci-cı-cü-cu” ekinin durumu da aynıdır.

*

Bu ek, her ismin arkasında aynı anlamı vermez.

Aynı anlamı verdiğini zanneden kişi ya dil konusunda (‘elif’i görse mertek zannedecek ölçüde) çok cahildir, ya **şizofrence** düşünüyordur, ya da bile bile işi deliliğe, şizofrenliğe vuruyordur.

Tıpkı Arapça’daki “î” eki gibi Türkçe’deki “ci” eki de, eklendiği isme göre farklı anlam kazanır. Erbakancı, “Erbakan satan ya da Erbakan’ı kullanan” değildir.

Kapıcı, kapı satmaz.

Sporcu, spor yapandır.

Edebiyatçı, edebiyat yapandır.

Sanatçı, sanat eseri üretendir.

Siyasetçi, siyasetle meşgul olandır.

Tarihçi, tarih ilmiyle uğraşandır.

Denizci, denizde faaliyet gösterendir.

Gazeteci, gazetecilik mesleğine mensup olandır.

Liste uzatılabilir.

(Genel kültür düzeyi sıfır olan birinin bile kendiliğinden anlayabileceği bu kadar basit bir gerçeği anlatmak zorunda kalmak bilseniz ne büyük bir acı!)

*

İslamî kelimesini Arapça'dan aynen almışız, Türkçe karşılığı **İslamcı**dır.

İslamcılıktan hoşlanmayan, İslamîlikten hoşlanmıyor demektir.

İslamcılık, "Benim bireysel müslümanlığım yetmez, İslamî bir düzende yaşamak istiyorum" demektir.

Bunu istemek, farzdır. Karşı olmak, **küfür**dür.

*

Gelelim ikinci büyük hataya..

Karamollaoğlu **laiklik** konusunda şöyle **diyor**: *"Din düşmanlığı olarak algılanmadığı müddetçe bizim geçmişte itirazımız olmadı bugün de olmaz."*

İslam açısından önemli olan laikliğin nasıl **algılandığı** değil, ne olduğudur.

Din düşmanlığı olarak algılanmamak, **din dostu** olmak anlamına gelmez.

İslam'a uygunluk anlamına ise hiç gelmez.

Bir müslümanın, **gerçekten müslümansa eğer**, laikliğe itirazının olmaması mümkün değildir.

İmkânsızdır.

Çünkü laiklik, Allahu Teala'nın emir ve yasaklarının devletin düzenine hâkim olmasına izin vermez.

Bunu benimsemek, İslam açısından küfürdür.

Bu, çok açık birşeydir. Lam'ı, cim'i yoktur.

*

Merhum Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır hoca, (şapka giymediği için insan asan "fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür" edebiyatçısı) Mustafa Kemal'in sağlığında yazdığı tefsirinde (Bakara Suresi'nin 3. ayetinin tefsiri) laikliğin ne olduğunu şu şekilde açıklamıştır:

> «Yakın zamanlara kadar hristiyan devletlerin içinde kendilerinden başka bir millet yaşattığı görülmemiş ve bu sebeple bunlar başka dinden olan kavimlere hakim olamamıştı. Son zamanlarda bu vicdan darlığındaki politik hastalığı gören Avrupa devletleri Katoliklik ve Protestanlık kavgalarından doğan bir vicdan hürriyeti davasıyla Fransız inkılâbından sonra liberallik, **laiklik** ve insanlık kelimeleri altında Hıristiyanlık kelimesinden sapmaya doğru yürümüş ve o zamandan beri diğer milletler üzerinde hükümet kurmaya yol bulabilmişlerdir. Fakat bu kelimeler olumlu ve merhametli, genel bir hak vicdanı kurulmasını değil, **dinsizliğe ve bencilliğe doğru olumsuz bir gidişi hedef aldığından**, ilme ve sanayiye ait gelişmelerini gerçeğe bağlayacak yerde, insanlığı haktan uzaklaşmaya, vicdansızlığa ve ihtiraslara sürüklemiş ve sonucu da İslâmiyet'in gösterdiği gerçek ve olumlu hürriyet hakları ile insanlığa temin ettiği ve yaydığı gerçek evrensel hayattan uzaklaşmak ve hayatın ızdıraplarını artırmaktan ibaret olmuştur.»

Laiklik ancak bu kadar güzel anlatılabilir.

Laiklik, devlet düzeyinde, **dinsizlik** ve bencilliğe doğru bir gidişi hedef alır.

Zaten, kendisinin **dinsiz** olduğunu, herhangi bir dine mensubiyetinin bulunmadığını ilan eder.

Gerisi, göz boyamadır.

İnsanın “**din düşmanı olmayan bir dinsizliğe” itiraz etmemesi, buna razı olması** ne anlama gelir?

Arife tarif gerekmez ama, ariflerin sayısı çok azaldığı için açıkça söyleyelim: Küfre rıza küfürdür, dinsizliğe rıza dinsizliktir.

*

Merhum Elmalılı Hamdi hocaefendi, yaşadığı zaman ve zemin yüzünden meramını ancak böyle ifade edebilmiş.

Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi ve Zahidü’l-Kevserî gibi “Mustafa Kemal’in elinin yetişmediği” ulema ise, laikliğin **küfür** olduğunu açıkça ifade etmişlerdir.

Mustafa Sabri Efendi, bundan şüphe edenin, “Acaba?” diye düşünüp tereddüt edenin bile küfre düşeceği fetvasını vermiştir.

*

Şunu herkesin anlaması gerekiyor: Bu din işi, iman işi ciddidir. Ya doğruyu dosdoğru söyleyeceksin ya da susacaksın.

“Efendim, hem Allahu Teala’yı razı edelim, hem bu ‘derin zorbalık düzeni’nin efendilerini.. Gemimizi hem dünyada yürütelim, hem ahirette.. Ne şiş yansın ne kebap..”

Birilerinin “laik Mehdi”si “Aziz Atatürkçü” Tayyip Erdoğan efendi gibi cevap verelim: Yok öyle 25 kuruşa simit!

STRATEJİK ÇUKURLUK VE “ZAMANIN RUHU”

Taha Akyol’un “Zamanın Ruhu” başlıklı yazısının (***Milliyet***, 15.07.2011) ilk cümlesi, *“Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu’nu dinlerken daima ufkumun genişlediğini hissederim”* şeklinde.

Aktardığına göre, bir grup gazeteciyle konuşan Prof. Dr. Davutoğlu, “zamanın ruhu”ndan bahsederek sözlerine başlamış. Akyol, Davutoğlu’nun değerlendirmelerini şöyle aktarıyor:

> “Tarihte üç defa Türkiye ‘zamanın ruhu’nu yakalamıştı:
>
> “- Tanzimat… Fransız İhtilali’nin dünyayı saran ilkeleriyle Osmanlılığı uyumlaştırma düşüncesi ve ona [Ahmet Davutoğlu’na] göre yapılan ‘restorasyon’ reformları, kurumların değiştirilmesi…
>
> “- Cumhuriyet… Dünyada imparatorlukların yıkılıp ulus devletlerin kurulması dönemi, Türkiye’de ‘ulus devlet’in inşası, ona [Ahmet Davutoğlu’na] göre ‘restorasyon’ reformları, bu defa kurumların değil, rejimin değiştirilmesi…
>
> “- 1946’dan itibaren demokrasiye geçiş… Batı yönlü dış politika ve ona [Ahmet Davutoğlu’na] göre Türkiye’nin uluslararası kurumlara üye olması..”

*

Davutoğlu, politikacı kimliğiyle değil, daha çok, bilim adamlığıyla tanınan bir isim.

Bu sözleri de, gündelik siyasetin ötesinde bir anlam taşıyor.

Bir tür “tarih felsefesi” yapıyor diyebiliriz.

Ancak, benimsediği “paradigma” ve kullandığı “kavramlar” itibariyle, bir “Batılı” gibi konuştuğunu belirtmek gerekiyor.

Oysa Davutoğlu, “**Alternatif Paradigmalar**” adıyla yayınlanan doktora tezinde İslâm ile Batı’yı karşılaştırmış bir isim..

Herşeyden önce, “zamanın ruhu” kavramı, seküler/laik olmanın da ötesinde Batı’ya ait bir tabir..

Ayrıca, “metafizik” bir nitelik taşıyor; diğer bir deyişle, bir “inanc”ı yansıttığı söylenebilir.

Zamanın ruhu gibi kavramların ***Kur’an***’daki adı ise “**ümniyye**”dir, yani “**vehim**” ve “**kuruntu**”.

*

“Zamanın ruhu” (**Zeitgeist**) kavramının mucidi, meşhur Hegel.. ***Wahrig Deutsches Wörterbuch***, kavramı şöyle tanımlıyor: *“Bir zaman dilimini karakterize eden manevî tutum”*. (Münih: Mosaik Verlag, 1989, s. 1458.)

Türk Dil Kurumu’nun ***Almanca-Türkçe Sözlük****’ü* ise şu karşılığı veriyor: *“Çağın zihniyeti, çağın anlayışı; çağın olguları içinde ortaya çıkan zihinsel tutum.”* (Ankara, 1993, s. 1336.)

Böylece, Hegel’in bütün felsefî spekülasyonlarını bir tarafa bırakarak, bu şaşaalı ve parlak kavramın aslında, belirli bir döneme damgasını vuran zihniyet, ideoloji, paradigma ya da inanç olduğunu söyleyebiliriz.

Bu anlamda zamanın ruhu, kavramı illa da kullanmak gerekirse, iyi birşey de, berbat birşey de olabilir. Çünkü, **Nemrut** dönemindeki “zamanın ruhu” ile, Asr-ı Saadet’teki zamanın ruhu çok farklı şeyler olarak ortaya çıkmaktadır. Zamanın ruhunu yakalayamamak veya artık bıktıran deyişle ıskalamak da, yerine göre, pek

fena birşey sayılmayabilir. Mesela, **Hz. İbrahim**, Allahu Teala'nın bir lütfu olarak, zamanının ruhunu yakalayamamıştı.

Kısacası, zamanın ruhu değişken birşey..

"…. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah, iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şahitler edinsin. Allah zalimleri sevmez." (Al-i İmran, 3/140)

Bu anlamda Türkler'in, "zamanın ruhu" ile birçok defa yüzyüze geldikleri söylenebilir. Mesela, İslâm'la tanıştıklarında zamanın ruhunu yakalamış oldular. Bu, İran ile Çin arasına sıkışmış olan Türkler'in Viyana'ya kadar gitmesinin önünü açtı.

Türkler'in, Tanzimat'la da zamanın ruhunu yakaladıkları söylenebilir.

Ancak bu, Davutoğlu'nun övünçle naklettiği gibi sevinilecek bir durum değil.

TUTARSIZLIKTA (YA DA SİYASÎ AKROBASİ VE BUKALEMUNLUKTA) YARIŞAN POLİTİKACILAR

Kılıçdaroğlu, Ocak 2015'te Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem için çirkin karikatürler yayınlayan ***Charlie Hebdo***'ya yönelik saldırı üzerine **"Je suis Charlie" (Ben Charlie'yim)** şeklindeki sloganı paylaşabilmişti.

Söz konusu olay üzerine Fransızlar'dan bile Fransız bir tepki göstermişti.

Milliyet.com.tr'nin haberi şöyle:

> **Kılıçdaroğlu: Paris'teki saldırıyı nefretle kınıyoruz**
>
> Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Fransa'nın başkenti Paris'teki bir dergi merkezine yapılan saldırı hakkında yaptığı açıklamada saldırıyı kınayarak "Paris'te mizah dergisi Charlie Hebdo'ya yapılan saldırıda 12 kişinin öldüğü ve 4 kişinin yaralandığı menfur saldırıyı CHP ailesi olarak büyük bir nefretle kınıyor, bu saldırganların biran önce yakalanması ve cezalandırılmaları hususunda Fransız devleti ve halkının yanında olduğumuzu ifade ediyoruz. Ölenlerin ailelerine başsağlığı ve sabır, yaralılara acil şifalar diliyoruz. Son zamanlarda İslam dininin bütün yüce değerlerini ayaklar altına alan, İslam adını kullanarak **insanlık dışı** katliamlar yapan terör örgütlerinin giderek yaygınlaştığını görüyoruz. Bu örgütlerin tüm dünya için daha büyük bir tehdit haline gelmesi Müslüman, Hristiyan, Yahudi, gibi hiçbir din ve inanç ayırımı yapmadan hepimizin bu ortak düşmana karşı birlikte mücadele etmemizi zorunluluk haline getirmiştir. Başta İslam dininin bir barış ve kardeşlik dini olduğunu bilen gerçek Müslümanların bu canilere karşı kendi ülkelerinde gerekli tedbirleri alıp bu teröristleri içlerinden defetmeleri büyük önem taşımaktadır. **Özgür düşünce ve ifade hürriyetini**

algılayamayacak, basın özgürlüğünü kavrayamayacak ölçüde bağnaz çevrelere ise çağrımız, dini hisleri rencide olduğu zaman dahi 'bir insanı öldürmek bütün insanlığı öldürmektir' ilkesini hiç akıllarından çıkarmamalarıdır" ifadelerini kullandı.

(https://www.milliyet.com.tr/siyaset/kilicdaroglu-paristeki-saldiriyi-nefretle-kiniyoruz-1995528)

Evet, Kılıçdaroğlu'nun açıklamaları böyle..

Sonradan bu adamın bir de **seyyidlik** iddiası ortaya çıktı.. Nasıl seyyidse?..

İmdi, bir defa o saldırıyı yapanlar zaten polis tarafından öldürülmüştü, bir de senin medyada öldürmeye kalkışman gerekmiyordu.

İkincisi, asıl **insanlık dışı** olan, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e ve onun şahsında bütün dünya Müslümanlarına yapılan saldırıdır.

*

İnsan bazen şeref ve haysiyeti için ölür ve öldürür.

Sen tutup şimdi "seçim hatırına" **bayrağı ve vatanı kırmızı çizgi** ilan ediyorsun.

Bunun anlamı, bayrak ve vatan için **ölürüm ve öldürürüm** demektir.

Bayrak için (Ki son tahlilde bir bez parçasıdır) ve vatan için (O da son tahlilde toz topraktır) ölüyor ve öldürüyorsun, fakat Allah'ın Rasulü'nün şeref ve haysiyeti için ölmeyi ve öldürmeyi aşağılıyorsun..

Sen ne biçim "**samimi müslüman**"sın?

*

Madem öyle, **Atatürk** için de aynı şeyleri söyle..

Şu Atatürk'ü Koruma Kanunu için harekete geç!..

Mesela birileri Atatürk'ün timsah şeklinde çirkin karikatürlerini yapıp yayınlasınlar, ve buna karşı harekete geçenlere sen "Özgür düşünce ve ifade hürriyetini algılayamayacak, basın özgürlüğünü kavrayamayacak ölçüde **bağnaz çevreler**" diyerek tepki göster.

Atatürk için söylediğimi **Hz. Ali** k. v. için söylemeyeceğim, çünkü Hz. Ali'yi biz senden daha çok seviyoruz.

Biz Hz. Ali'yi seviyoruz, siz Aliciliği seviyorsunuz.

*****

Paris'teki olayın yaşandığı sıralarda ***Cumhuriyet*** adlı çamur gazete de Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e yönelik çirkin karikatürleri yayınlamaya kalkışmıştı.

Kılıçdaroğlu da onlara destek vermişti.

Haberi okuyalım:

> **Kılıçdaroğlu'ndan Cumhuriyet"e destek "**
>
> CHP Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu, Hz. Muhammed tasviri karikatürünü yayınlayan Cumhuriyet Gazetesi'nin Genel Yayın Yönetmeni Utku Çakırözer'i telefonla aradı.
>
> CHP Genel Merkezi'nden yapılan açıklamaya göre Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Utku Çakırözer'i telefonla arayan CHP lideri Kılıçdaroğlu, "Dağıtıma giden gazete kamyonlarının durdurularak, **sakıncalı haber veya karikatür aranmasının** tam bir 12 Eylül uygulaması" olduğunu belirtti. Kılıçdaroğlu yaşananları kınayarak, Çakırözer'e üzüntülerini ve geçmiş olsun dileklerini iletti.

(https://www.trthaber.com/haber/gundem/kilicdaroglundan-cumhuriyete-destek-162121.html)

Cumhuriyet gazetesi çalışanlarının "basın özgürlüğü ve özgür düşünce" için kahramanlık yapma adına Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'i arayıp bulmalarına ve **Danimarka'dan karikatür ithal** etmelerine gerek yok.

Ellerinde hazır malzeme var: Atatürk.

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in mübarek nurlu simasını, sadece onu rüyasında görenler biliyor, halbuki Atatürk'ün suratı herkes tarafından bilinmekte.

Ayrıca, Atatürk'ün suratının (gerek iki gözü arasındaki farklılık, gerek burnu, gerek kafa yapısı, gerekse alnı itibariyle) karikatür için gayet uygun olduğu da bir gerçek..

Evet, el kesesinden cömertlik yapmanıza gerek yok..

Buyrun kendi kesenizden cömertlik yapın, elinizi tutan bulunmuyor.

Atatürk'ünüzün karikatürlerini çizin, böylece "özgür düşünceye, basın özgürlüğüne" verdiğiniz değeri ispatlayın.

Kemal Kılıçdaroğlu, buyur ***Cumhuriyet*** gazetesini bir de bunun için ara..

Madem "samimi" adamsın, samimiyetinin ölçüsünü alalım..

*****

Evet, Kılıçdaroğlu, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in şeref ve haysiyetine yönelik saldırıya tahammül edemeyenleri, yukarıya aldığımız açıklamasında görüldüğü gibi, "İslam dininin bütün yüce değerlerini ayaklar altına almak"la suçluyordu.

İslam dininin bütün yüce değerlerini ayaklar altına alanlar Danimarkalı adi karikatürcüler ve onların suç ortağı ***Charlie Hebdo***’cular değilmiş, bu karikatürlerden incinen Müslümanlarmış..

Demek ki bu ülkede birileri çıkıp Atatürk’ün, Kılıçdaroğlu’nun vs. timsah, domuz, öküz, eşek vs. şeklinde karikatürlerini yapsalar, Kemal efendi bunu “özgür düşüncenin, basın özgürlüğünün” gereği sayacak..

Savcılar buna karşı harekete geçse, o karikatürleri yapanlara telefon edip destek verecek..

Mi?

Mi, yoksa bu cömertlik, bu özgür düşünce aşkı sadece Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’in yağmalanan haysiyet ve şerefi için mi?

*

Evet, Kılıçdaroğlu, seyyid diye reklamı yapılan Kılıçdaroğlu o süreçte Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’in haysiyet ve şerefi için bir inilti, bir mırıltı, bir fısıltı, bir vızıltı bile çıkarmamış, o karikatürlerle hakaretin ve aşağılamanın dibini bulanların yanında saf tutmuştu.

“Je suis Charlie” sloganına sarılmıştı.

Charlie Kemal haline gelmekten utanmamıştı.

*

Charlie’cilerin avukatlığını yaparak “Bunlar sadece Hz. Muhammed’i değil, Papa’yı da eleştiriyorlar” demekten de geri kalmıyorlardı.

İmdi, bir adam senin karşına geçip önce kendi anasına söverse, senin anana da sövme hakkına sahip olabilir mi?!

Bunu normal mı karşılayacaksın?

Görünüşe göre o kafadasınız, sizde bu yetenek var gibi görünüyor.

Bir insan kendi çocuğunu öldürse, senin çocuğunu da öldürme hakkını elde edebilir mi?!

Bir akıl hastası kendi gözünü çıkarsa, senin gözünü de çıkarma özgürlüğüne sahip olabilir mi?!

ALEVÎ SİYASETÇİ OLMAK

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu 2023 cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde bir video yayınlayıp Alevî olduğunu açıkladı.

Zaten biliniyordu.

Alevî, "Alici, Ali taraftarı, Ali'ye mensup, Ali'ye bağlı" demek oluyor.

Kılıçdaroğlu "samimi müslüman" olduğunu da söylüyor.

*

Arapça'da Alî (Aliyyün) gibi isimlere "ci'li, cı'lı" anlam kazandırmak istediğinizde bir "v" (vav) harfi eklemeniz gerekiyor. Mesela nebî/nebiyyün (peygamber) kelimesinden nebevî (peygambere özgü, peygambere mensup) kelimesi türetiliyor.

Sünnî kelimesi ise "sünn**et**"ten türetilmiş durumda.. "Millete mensup, milletçi" demek olan millî'nin "mill**et**"ten türemiş olması gibi.

Evet, sünnî, "Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine bağlı olan" anlamına geliyor.

*

Meseleye bu açıdan bakıldığında, "samimi müslüman" herkesin aynı zamanda sünnî olması gerektiği ortaya çıkar.

Dolayısıyla Kılıçdaroğlu'nun aynı zamanda sünnî olduğunu söylemesi gerekirdi.

Sünnî olmak, "müslüman" olmanın lazım-ı gayri mufarıkıdır. Sünnî olmadan müslüman olamazsınız.

Buna karşılık, müslüman olmak için Alevî, Ebu Bekrî, Ömerî, Osmanî vs. olmak gerekmiyor.

*

İmdi, bir zamanlar Erdoğan'ın yaptığı gibi "Ben ne sünnîyim, ne Alevîyim, müslümanım" diye konuşmak, müslümanlığın ne olduğunu bilmemektir, som ve saf cehalettir.

Sünnî olmadan müslüman olamazsın. Ama istiyorsan Alevî olmayabilirsin..

Fakat "gerçek anlamda" Alevî olman, yani Hz. Ali'ye gerçekten tabi olman, aynı zamanda sünnî olman anlamına gelir, çünkü Hz. Ali, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine bağlıydı.

Bu yüzden gerçek Alevî, aynı zamanda sünnî olduğunu söyler. Söylemek ve Resulullah s.a.s.'in sünnetini savunmak zorundadır.

Yoksa samimi (gerçek) müslüman olamaz.

*

Gelelim İslamcılıktan rahatsız olan hassas müslümanlara..

Şu sözler Temel Karamollaoğlu'na ait:

> "**"İslamcı tabirini hiç beğenmem. Ben Müslümanım, İslamcı değilim.** İslamcı tabiri dediğiniz zaman buradan *bir hedefe ulaşabilmek için İslam'ı kullananlar* diye anlarım, onun için İslamcı ile Müslüman birbirinden ayrılır. Müslüman İslamcı değildir Müslümandır."

Adamın niyeti kötü, suizannı tepesinde, İslamcılığı illa da "bir hedefe ulaşabilmek için kullanma" olarak anlayacak..

E peki sen sıra Aliciliğe gelince de böyle konuşuyor, "Biz Alici değiliz, müslümanız, İslam'da Alicilik Velicilik yoktur, müslümanlıkta birlik dirlik vardır" diyebiliyor musun?!

Şu işe bak, İslamcı olamıyorsun fakat Alici oluyorsun..

Dahası, görüş-çü de olabiliyorsun.. Bu beyzade (mollazade) İslamcı olamıyor, fakat İslam'dan daha kutsal olan bir **Milli Görüş**'ü var ve o yüzden Milli **Görüşçü**.

Kendisinin ne olduğu belirsiz görüşü, Allah'ın dininden daha aziz, daha kıymetli..

Şu sözler ona ait:

> "“Şimdi **Millî Görüşçü** değilsin; ama ‘Eski Millî Görüşçü’ diye ortaya çıkıyor. E ben ne yapayım senin eskiden Millî **Görüşçü** olmanı? Sen, Hoca hayattayken terk etmişsin zaten. Şimdi çıkıp da ‘Eski Millî Görüş**çü**ler’ etkili olacak zannediyor. Herkesi teğet geçiyor. Onların o sözlerinden dolayı fikrini değiştiren, ben, bir kişi bile olduğu kanaatinde değilim; ama kendilerinin itibarını yerle bir ediyorlar.”

*

İşte Türkiye’deki siyaset karnavalının baş oyuncularının bilgi, bilgelik, ilim, mantık ve kültür düzeyi bu..

Sonra da bu Afganistan’ın Taliban liderlerine talebe bile olamayacak adamlar, onlara İslam’ı öğretmeye kalkışıyorlar.

Sizin sadece ilminiz değil, zekânız da onları anlamaya ve ölçmeye yetmez.